உ
ஓம் தத் ஸத்

மகா வாக்கிய விசாரம்

(ஸ்ரீ ஜகத்குரு சங்கராச்சாரியர்)

இது
நன்னிலம்
ஸ்ரீ நாராயண தாண்டவராய சுவாமிகள்
மடாலயத்தின் தலைவர்
கோயிலூர் மரபு
மகா. கோவிந்தசுவாமி யவர்களால்
இயற்றப்பெற்றது.

தஞ்சை, கரந்தை
ஸ்ரீ பாலையஞான தேசிக சுவாமிகள்
மடாலயத் தலைவர்
மு. கோ. கிருஷ்ணசுவாமிகளால்
வெளியிடப்பெற்றது.

1962

 [விலை 50 காசுகள்

21-4

உ

ஓம் தத் ஸத்

மகா வாக்கிய விசாரம்

(ஸ்ரீ ஜகத்குரு சங்கராச்சாரியர்)

இது
நன்னிலம்
ஸ்ரீ நாராயண தாண்டவராய சுவாமிகள்
மடாலயத்தின் தலைவர்
கோயிலூர் மரபு
மகா. கோவிந்தசுவாமி யவர்களால்
இயற்றப்பெற்றது.

தஞ்சை, கரந்தை
ஸ்ரீ பாலையஞான தேசிக சுவாமிகள்
மடாலயத் தலைவர்
மு. கோ. கிருஷ்ணசுவாமிகளால்
வெளியிடப்பெற்றது.

1962

 [விலை 50 காசுகள்

முதற் பதிப்பு
ஜனவரி—1962

அச்சிட்டோர் :
மகாலிங்கம் அச்சகம்,
தஞ்சாவூர்

முன்னுரை

சகல சீவர்களும் விரும்புவது துக்கத்தின் நீக்கமும் சுகத்தின் பிராப்தியுமேயாகும் என்பது யாவரும் உணர்ந்த விஷயமேயாம். இத்தகைய நிலையையே மோக்ஷம் அதாவது வீடு என்று அறிவிற் சிறந்த ஆன்றோர்கள் கூறியிருக்கின்றனர்.

ஸ்ரீ சாந்தலிங்க சுவாமிகள் அவிரோதவுந்தியார் என்னும் நூலில்

"அறம்பொருள் இன்பம்வீ டாயவோர் நான்கிற்
சிறந்த பயன்வீடென் றுந்தீ பற
தேரின்வீ டேயெலாம் உந்தீ பற"

(இதன் பொருள்) தருமம் அருத்தம் காமம் மோக்ஷம் என்று அறிவுடையோர் அடையும் பயன்களாக எல்லா நூல்களாலும் சொல்லப்படுவனவாகிய நான்கனுள்ளும் வீடு (மோக்ஷம்) மரணாதி துக்கங்களின்றிய நித்திய நிரதிசய சுகரூபமாதலால் சிறந்த பயனாகவுள்ளது. அஃதன்றியும் தருமாதிகளுக்கு உள்ள இலக்கணங்களும் வீட்டிற்கே உளவாகலின் மாசறத் தேருங்கால் அந்நால்வகைப் பயன்களும் அவ்வீடே யாகும் என்று கூறியிருக்கின்றனர்.

ஆகவே அத்தகைய சர்வ புருடார்த்த வடிவமான வீட்டையடையும் நெறியை யறிவிக்கும்வண்ணம் அருள் வள்ளலாம் இறைவனும் அவனருள் வழிப்பட்ட ஆன்றோரும் வேதம், பிரம்ம சூத்திரம், பகவத் கீதை முதலிய அனேக நூல்களை அருளிச் செய்துள்ளனர். அவற்றுள் வேதாதி சர்வ சாஸ்திர மயமான ஸ்ரீ பகவத் கீதையின் முதல் ஷட்கரூபமான கர்ம காண்டத்தில் துவம்பதார்த்த நிரூபணமும், இரண்டாம் ஷட்க ரூபமான உபாசனா காண்டத்தில் தற்பதார்த்த நிரூபணமும்,

மூன்றும் ஷட்க ரூபமான ஞான காண்டத்தில் அந்தச் சோதித தத்துவம் பதார்த்தங்களின் அபேத ரூபமான மகாவாக்கியார்த்த நிரூபணமும் செய்தனர். ஆதலின் அருச்சுனனுக்கு ஸ்ரீபகவான் உபதேசித்த பகவத் கீதையின் சாரவடிவம் வேதங்களின் சாரவடிவமான மகாவாக்கியார்த்த நிரூபணமாம்.

ஆகவே அத்தகைய மகாவாக்கியார்த்த விசாரத்தை விசேடமாகக் கற்றோரேயன்றி மற்றோரும் எளிதிலுணர்ந்து கொள்ளுமாறு எளிய நடையில் இயற்றித் தரவேண்டுமென்று ஸ்ரீ பகவத் கீதையைச் சிரவணித்தமுமுட்சுக்கள் விரும்பியதற்கிணங்கி இந்த மகாவாக்கிய விசாரம் என்னும் நூலை ஸ்ரீ பகவானது திருவருளினால் இயற்றி வெளியிடுகின்றேன்.

மரணாதி துன்பங்களின்றிய பேரின்ப வீட்டின் விருப்பமுடையவர்களாகிய முமுட்சுக்கள் அனைவரும் அறிந்து மகாவாக்கியார்த்த விசாரஞ் செய்து அதனாலுண்டாம் ஞானவாயிலானும் வீடாகிய மரணாதி சர்வ துக்கங்களுமற்ற பேரின்ப வடிவமாக நிலைப்பார்களாக.

இங்ஙனம்,
மகா. கோவிந்தசுவாமி.
தலைவர்,
ஸ்ரீ நாராயண தாண்டவராய சுவாமிகள் மடம்
நன்னிலம்
தஞ்சை மாவட்டம்.

முகவுரை

உலகத்தை நுண்புலங்கொண்டு நோக்கினல், உலக மானது, உணர்வுடைப் பொருள், உணர்வில்லாப் பொருளென இரு பிரிவினதாகக் காணப்படுமென்பதி லையமில்லை.

அவற்றுள் உணர்வில்லாத பொருள்களை விட்டு உணர்வுடைப் பொருள்களை நோக்குவோமேயானல், அவைகள் பல்வேறு வகையினவாகவும் பல்வேறு தொழில்களை யுடையனவாகவும் காணப்படுவனவாயினும் அவை உடலமைப்பிற்கேற்ப ஓரறிவு முதல் ஆறறிவீருக வுடையனவாதலால் † ஆறு வகைப்படுமெனவும் துன்பகன்றின்புறல் கருதி முயலுந் தொழிலுடையன எனவும் அறுதியிடலாம்.

அவற்றுள் ஆறறிவுடையனவாதலாற் றலைசிறந்தனவெனக் கருதப்படும் மக்கட் பொருளையன்றி மற்றைய ஓரறிவுமுதல்

---

† ஆறுவகையாவன.

புல், மரம், முதலியவை தேகத்தால் பரிசிக்கப்பட்டு ஸ்பரிசத்தை அறிகிற ஓரறிவுடைய உயிர்களாம்.

சிப்பி, சங்கு முதலியவை முன் கூறிய ஓரறிவுடனே நாவினல் ரசத்தையும் அறிகிற அறிவோடு இரண்டறிவுடைய உயிர்களாம்.

செல், எறும்பு முதலியவை முன்கூறிய இரண்டறிவுகளுடனே மூக்கினல் கந்தத்தையும் அறிகிற அறிவோடு மூன்றறிவுடைய உயிர்களாம்.

தும்பி, வண்டு முதலியவை முன்கூறிய மூன்றறிவுகளுடனே கண்ணல் ரூபத்தையும் அறிகிற அறிவோடு நான்கறிவுடைய உயிர்களாம்.

மிருகங்கள், பறவைகள் முதலியவை முன்கூறிய நாலறிவுகளுடனே செவியால் சப்தத்தையும் அறிகிற அறிவோடு ஐந்தறிவுடைய உயிர்களாம்.

மனிதர், தேவர் முதலியவர்கள் முன்கூறிய ஐந்தறிவுகளுடனே பகுத்தறிவினல் பரலோகத்தையும் அறிகிற அறிவோடு ஆறறிவுடைய உயிர்களாம்.

ஐயறிவிறுதியாகவுடைய ஐவகைப் பொருள்களும் சுவை, யொளி, யூறு, ஓசை, நாற்றமென்னு மைம்புலங்களையு மின்பந் தருவனவாகக் கருதி முயன்று துன்புறுகின்றன. மக்களாகிய ஆறறிவையுமுடைய பொருளுங்கூட "பொறிவழி சென்று மீளு மவல மதிகொடு மறியவிழும்" (சசிவன்ன போதம்) என்றப்படி ஐம்புல நுகர்ச்சியா லின்புறலா மென்றே மயங்கி முயன் றிருவினையாற்றிப் பிறந்திறந்து துன்புறுகின்றனவேயன்றி இன்பப் பொருளிஃதெனத் துணிந்தெய்தி யின்புற்றபாடில்லை.

இவ்வா றிருத்தலை நோக்கி அருட்கடலாகிய இறைவனேயன்றி அவனருள் வழிப்பட்ட சான்றோர்களும் இன்புருவாகிய மெய்ப்பொருளை யுணர்த்தும் வேதாகம கீதை முதலிய எண்ணிறந்த மெய்ந் நூல்களை வெளிப்படுத்தலாயினர்.

அந்நூல்கள் யாவற்றுள்ளும் சிறந்த அளவை நூல்களாக எல்லாரானு மொப்பப்பெற்றவையும் இறைவனால் அருளிச் செய்யப் பெற்றவையுமாகிய நான்மறைகளே சிறந்தனவாகும்.

அவை மெய்ப்பொருளுணர்ச்சி கைவரற்குரிய சாதனங்களை யுணர்த்தும் வகையால் விரிந்து கிடப்பினும் மெய்ப்பொருளை யுணர்த்தும் மெய்வாக்கியங்களையே உயிராகக்கொண்டு திகழ்வனவாகும் என்பது அந்நான்மறை யுணர்ந்த நன்முனிவர் துணிபாகும்.

அம்மெய் வாக்கியங்கள் மகாவாக்கியங்களெனப்படும்.

அவ்வாக்கியங்கள் எவ்வாறு மெய்ப்பொருளைத் தெளிய வுணர்த்துகின்றன என்று ஆய்ந்து முன்னூலாசிரியர்கள் முடிவு கட்டினரோ அவ்வாராய்ச்சியின் முடிபை எல்லாரும் விளக்கமாக வுணரும் பொருட்டு எளிய நடையில் ஸ்ரீ கோயிலூர்

மகாதேவ ஞானதேசிக சுவாமிகளின் சீடர்களுளொருவரும் அத்வைத சித்தாந்தப் பிரகர்சகரும் கைவல்லிய நவநீத நூலாசிரியரான நன்னிலம் ஸ்ரீ தாண்டவராய சுவாமிகள் நாராயண சுவாமிகளின் அதிட்டான நிலயத் தலைவருமாகிய ஸ்ரீ கோவிந்த சுவாமிகள், "மகா வாக்கிய விசாரம்" என்ற தலைப்பின்கீழ் ஓரருமந்த வுரைநடை நூலை யாத்திருக்கின்றூர்கள்.

இவ்வுரைநடை நூல், அத்வைத சித்தாந்தத்தை உள்ளங் கையி னெல்லிக் கனிபோல விளக்குவதோடு வேதசித்தாந்த மிதுவே யாமெனவும் தெளிவுபடுத்தும் நன்னூலாகவு மிளிர்கின்ற தென்னத் தடையில்லை.

வீடுபெற நிற்பார் இதனைப் பெற்றுப் படித்து மெய்ப் பொருளிஃதெனத் தேறி யுணர்த்த நிவிர்த்தி யானந்தப் பிராப்தி வடிவ வீடுபேறு பெறுவாராக.

இங்ஙனம்,
கோயிலூர் மரபு, பண்டித,
சித. நாராயணசாமி,
அறுபத்துமூவர் மடம், திருவையாறு.

பிலவ-ஸூ
தை-மீ
7வ
20—1—62

ஓம் தத் ஸத்

துதிகள்

ஸ்ரீ கணபதி துதி

சீராரும் அன்பி னேடுஞ் சேர்மிகுஞ் சீவர்க் கெல்லாம்
பேராரும் பரம தாகப் பேசிய புருடார்த் தங்கள்
ஏராரும் குணங்க ளோடும் இயைந்திட அருளும் நாதன்
தாராரும் பரன்க ணேசன் தாள்மலர் போற்றி போற்றி.

ஸ்ரீ பகவான் துதி

சீர்மிகும் ஞான மார்ந்த செங்கரக் கமலங் காட்டிப்
பேர்மிகும் பரசீ வைக்யம் பேசியப் பரத்தைக் கண்டால்
போர்மிகும் மோக சோகம் போமெனப் பார்த்தற் கோதும்
கார்மிகும் ஆழிக் கையன் கண்ணனின் பாதம் போற்றி.

ஸ்ரீ குரு துதி

இருவிழிகள் உலகறிந்தும் தனையறியா ததுபோல்
இயானறியும் பொருளலதிங் கெனையறியா மையினால்
கருவிடைபுக் கின்பதுன்பக் கடலிடையே சுழன்று
கண்கலக்கப் படுவேனைக் கருணைவிழி யதனால்
அருவினைகள் அறநோக்கி ஆணவமே போக்கி
அகமகமென் றிருந்தவெலாம் அறிவுகொடே நீக்கிப்
பருவமதிற் பதந்தாக்கிக் கற்பனைகள் இயாவும்
பாழாக்கித் தானுக்கும் பரகுருவைப் பணிவாம்.

உ

ஓம் தத் ஸத்

மகாவாக்கிய விசாரம்

முதலாவது சப்தார்த்தப் பிரகரணம்.

[நான்கு மகாவாக்கியங்கள் கூறப்படுகின்றன]

இருக்குவேதத்தின் ஐதரேய உபநிஷத்தில் "பிரஞ்ஞானம் பிரஹ்மம்" என்னும் மகாவாக்கியம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இதன் பதவுரை, பிரஞ்ஞானம் பிரஹ்மம் = ஞான வடிவமாகிய ஆத்மா பிரஹ்மமாம் என்பதாம். இது மனன வாக்கியம்.

எசுர் வேதத்தின் பிருகதாரணிய்க உபநிஷத்தில் "அகம் பிரஹ்மாஸ்மி" என்னும் மகாவாக்கியம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இதன் பதவுரை, அகம்பிரஹ்மாஸ்மி = நான் பிரஹ்மமாயிருக்கின்றேன் என்பதாம். இது அனுபூதி வாக்கியம்.

சாமவேதத்தின் சாந்தோக்கிய உபநிஷத்தில் "தத்துவமஸி" என்னும் மகாவாக்கியம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இதன் பதவுரை, தத்துவமஸி = அது நீயாயிருக்கின்றாய் என்பதாம். இது உபதேச வாக்கியம்.

அதர்வண வேதத்தின் மாண்டூக்கிய உபநிஷத்தில் "அயமாத்மா பிரஹ்மம்" என்னும் மகாவாக்கியம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இதன் பதவுரை, அயமாத்மா பிரஹ்மம் = இந்த ஆத்மா பிரஹ்மமாம் என்பதாம். இது சம்மத வாக்கியம். இதற்கு உதாரணம்—ரிபு கீதை,

பெருமைமிகும் இருக்குமறை முடியி லுள்ள
பிரஞ்ஞானம் பிரமமெனும் வாக்ய மொன்றும்
இருண்மருவா வெசுர்வேத முடியி லுள்ள
இலகுமகம் பிரமாஸ்மி வாக்ய மொன்றும்
மருண்மருவாச் சாமமறை முடியி லுள்ள
மகத்தான தத்வமசி வாக்ய மொன்றும்
அரியஅதர் வணவேத முடியி லுள்ள
அயமான்மா பிரமமெனும் வாக்ய மொன்றும்.

சுயமதுவாம் தத்வமசி யென்னும் வாக்யம்
சொல்லுமுப தேசமகா வாக்ய மாகும்
இயலுமகம் பிரமாஸ்மி யென்னும் வாக்யம்
இலகுமநு பூதிமகா வாக்ய மாகும்
மயன்மருவாப் பிரஞ்ஞானம் பிரம வாக்யம்
மனனத்தின் அப்பியாச வாக்ய மாகும்
அயமான்மா பிரமமென அறையும் வாக்யம்
அவைக்கெல்லாம் சம்மதமாம் வாக்ய மாமே.

ஆதலினால் தத்வமசி வாக்கி யத்தால்
அருளியவா றகண்டார்த்தம் அறிந்து கொண்டு
பேதமறப் பிரஞ்ஞானம் பிரம மென்று
பேசுமகா வாக்கத்தான் மனனஞ் செய்து
வாதகமில் அயமான்மா பிரம மென்னும்
வாக்கதனாற் சரியெனவே சம்ம தித்திங்
கோதுமகம் பிரமாஸ்மி வாக்கி யத்தால்
உரைத்தவகண் டார்த்தத்தை அனுப விப்பாய்.

அனிசமகம் பிரமாஸ்மி வாக்கி யத்தால்
அகண்டபர பாவனையே யப்யா சித்து
நனிமருவும் பாவனையாம் நாம ரூப
நாட்டமெலாம் நன்றாக நாசஞ் செய்து

துனிமருவும் துவிதத்தின் தொடர்பே யின்றித்
துகளற்ற வகண்டார்த்தம் அனுப வித்தவ்
அனியமிலா வகண்டார்த்த வடிவே யாவாய்
அவ்வண்ணம் ஆகுவதே அகண்ட மோட்சம்.

[சபதத்துடன் கூறல்]

தற்பதலட் சியமான பிரம ரூபந்
துவம்பதலட் சியமான நீயே யாவாய்
அற்பமுமே யிதிலையம் அமைவ தில்லை
அகண்டசிவன் றன்னுணை யறைந்த துண்மை
சொற்பமிலா வகண்டபரி பூன்ற மான
சுத்தமதாம் பரப்பிரமம் நீயே யென்று
செப்பியிடும் குருபரனே குருவா கின்றேன்
செப்பியவா றறிந்தவனே சீடனானேன்.

இந்த நான்கு மகா வாக்கியங்களின் விரிவுரைகள் பஞ்சதசி மகாவாக்கிய விவேகத்திலும், ரிபுகீதை நான்கு மகாவாக்கியார்த்த முரைக்கும் அத்தியாயத்திலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அறிய விரும்புவோர் ஆண்டுக் காண்க. இந் நூலில் முமுக்ஷுக்கள் அனுபவித்தற்குரிய வாக்கியமாகிய அகம் பிரஹ்மாஸ்மி என்னும் மகாவாக்கியத்தின் பதவுரை விரிவுரைகளும், விசாரமும் கூறப்படுகின்றன.

[அகம் பிரம்மாஸ்மி என்னும் மகாவாக்கியார்த்தம் கூறப்படுகிறது]

அகம் பிரம்மாஸ்மி; (பதவுரை) அகம் = நான் — பிரம்மம் = பிரம்மமாய் — அஸ்மி = இருக்கின்றேன். (என்றவாறு)

(விரிவுரை) அகம் சப்தார்த்தம் — வியஷ்டி தூலம், சூக்குமம், காரணம் என்னும் மூன்று சரீரங்களும், அந்தச் சரீரத்திரய அதிஷ்டான சாக்ஷி சேதனமும் சேர்ந்து அகம் பிரம்மாஸ்மி என்னும் மகாவாக்கியத்திலுள்ள அகம் சப்தத்தின் † வாச்சியார்த்தமாம். அதிஷ்டான சாக்ஷி சேதனம் மாத்திரம் இலக்ஷியார்த்தமாம்.

முற்கூறிய மூன்று சரீரங்களும் அன்னமயகோசம், பிராண மயகோசம், மனோமயகோசம், விஞ்ஞானமயகோசம், ஆனந்த மயகோசம் என்னும் ஐந்து கோசவடிவங்களாக இருக்கின்றன. மயம் = விகாரம். கோசம் = மறைப்பு. இவ்வைங்கோசங்கள் முன் முன் கோசங்கட்குப் பின் பின் கோசங்கள் உள்ளாய் இருக்கின்றன.

அவற்றுள் தூல சரீரமானது அன்னசாரத்தால் உண்டாய், அன்னத்தால் வளர்வதாயிருத்தலால் அன்னமயம் எனப்படும். இந்த அன்னமயமானது நான் பிறந்தேன், நான் வளர்ந்தேன், நான் பருத்தேன் என்பதாதி அத்தியாச ரூப அபிமானத்தால் நான் என்னும் விருத்திக்கு யதார்த்தமாய் விஷயமாகவேண்டிய பிறத்தல் முதலிய விகாரங்களின்றிய ஆத்மாவை விஷயமாக வொட்டாமல் மறைத்தலால் கோசம் எனப்படும்.

சூட்சும சரீரமானது பிராணமய கோசம், மனோமய கோசம், விஞ்ஞானமய கோசம் என்னும் மூன்று கோசங்களாக இருக்கின்றது.

பிராணாதி வாயுக்களும், வாக்காதி கன்மேந்திரியங்களும் சேர்ந்து பிராண மயம் எனப்படும். இந்தப் பிராண மயமானது நான் உசுவசித்தேன், நான் நிசுவசித்தேன், நான் வசனித்

† வாச்சிய இலக்ஷியங்களின் விபரங்கள், கைவல்லிய நவநீதம், விசார சாகரம், விருத்திப் பிரபாகரம் முதலிய நூல்களிற் காண்க.

தேன் என்பதாதி அத்தியாசரூப அபிமானத்தால் நான் என்னும் விருத்திக்கு யதார்த்தமாய் விஷயமாகவேண்டிய உசு வசித்தல் முதலிய விகாரங்களின்றிய ஆத்மாவை விஷயமாக வொட்டாமல் மறைத்தலால் கோசம் எனப்படும்.

கரணரூபமான மனமும் சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங் களும் சேர்ந்து மனோமயம் எனப்படும். இதில் உள்ளமும் சித்தமும் அடக்கம். இந்த மனோமயமானது நான் சங்கற் பித்தேன், நான் சிந்தித்தேன், நான் கேட்டேன் என்பதாதி அத்தியாசரூப அபிமானத்தால் நான் என்னும் விருத்திக்கு யதார்த்தமாய் விஷயமாகவேண்டிய சங்கற்பித்தலாதி விகாரங் களின்றிய ஆத்மாவை விஷயமாக வொட்டாமல் மறைத்தலால் கோசம் எனப்படும்.

கர்த்தாரூபமான புத்தியும், சுரோத்திராதி ஞானேந்திரி யங்களும் சேர்ந்து விஞ்ஞானமயம் எனப்படும். இதில் அகங் காரமும் அடக்கம். இந்த விஞ்ஞானமயமானது நான் நிச்ச யித்தேன், நான் அபிமானித்தேன், நான் கேட்டேன் என்ப தாதி அத்தியாசரூப அபிமானத்தால் நான் என்னும் விருத் திக்கு யதார்த்தமாய் விஷயமாகவேண்டிய நிச்சயித்தலாதி விகாரங்களின்றிய ஆத்மாவை விஷயமாக வொட்டாமல் மறைத்தலால் கோசம் எனப்படும்.

காரண சரீரமாகிய அவித்தையிலுள்ள சத்துவ குணமும், இஷ்ட வஸ்துக்களின் தரிசன லாப போகங்களால் உண்டாகிய பிரியம், மோதம், பிரமோதம் என்னும் புத்தி விருத்திகளும் சேர்ந்து ஆனந்த மயம் எனப்படும். இந்த ஆனந்தமயமானது நான் பிரியன், நான் மோதன், நான் பிரமோதன், நான் அறியேன் என்பதாதி அத்தியாசரூப அபிமானத்தால் நான் என்னும் விருத்திக்கு யதார்த்தமாய் விஷயமாகவேண்டிய

பிரியமாதி விகாரங்களின்றிய ஆத்மாவை விஷயமாக வொட்டாமல் மறைத்தலால் கோசம் எனப்படும்.

இத்தகைய வியஷ்டி பஞ்சகோசங்களை வேறு பிரித்து இலக்ஷியார்த்தமான சாக்ஷியையறிவது சீவப்பிரம்ம ஐக்கியார்த்த ஞானத்திற்குச் சாதனமாவதால் அவசியமானதாம்.

கோசம் என்பதற்குப் பஞ்சதசி பிரத்யக்தத்துவ விவேகம் 33-ஆம் சுலோக வியாக்யானத்தில் கூறப்பட்ட திருஷ்டாந்த தார்ஷ்டாந்தங்கள் வருமாறு—இவ்வன்னமயாதி கோசங்களால் மறைக்கப்பட்ட சொரூபமாகிய ஆத்மா (சீவாத்மா) தனது சொரூபத்தின் மறதியால் ஜன்மம் மரணம் முதலியவற்றின் அடைவாகிய சம்சாரத்தையடைகிறது. கோசம் அதாவது கோசகாரம் என்னும் புழுவினுல் செய்யப்பட்ட அதன் கூடு அக்கூட்டைச் செய்த அந்தப் புழுவை மறைத்தலால் அப்புழுவின் கிலேசத்திற்கு ஏதுவாயிருப்பதுபோல சீவாத்மாவினுல் அத்தியாசரூபமாய் நானென்று அபிமானஞ் செய்யப்பட்ட அன்னமயாதிகளும் அவ்வபிமானத்தைச் செய்த அந்தச் சீவாத்மாவின் ஆனந்தத் தன்மை அத்வைதத் தன்மை முதலிய ஆத்ம விசேஷணங்களை மறைப்பனவாயிருத்தலால் அந்தச் சீவாத்மாவின் கிலேசத்திற்கே ஏதுவாகின்றன ஆதலால் கோசம் என்ப்படுகின்றன.

சங்கை—கோசகாரம், புழுவின் சத்தையினுல் இருக்கவில்லை; ஆதலால் புழுவை மறைத்தல் கூடும்; பஞ்சகோசங்கள் ஆத்மாவின் சத்தையினுல் இருக்கின்றன; ஆதலால் ஆத்மாவை மறைத்தல் எப்படிக்கூடும்.

உத்தரம்—கயிற்றில் அத்தியாசமாகத் தோன்றிய பாம்பு அக்கயிற்றின் சத்தையினுல் இருந்து அக்கயிற்றையே மறைத்தல் போன்று ஆத்மாவி(பிரம்மத்தி)ல் தோன்றிய அஞ்ஞான

வடிவ ஆனந்தமய கோசமும் அதன் காரிய வடிவ ஏனைய கோசங்களும் அவ்வாத்மாவின் சத்தையினால் இருந்து அவ்வாத்மாவையே மறைக்கின்றன; அதாவது ஆத்மாவின் ஆனந்தத் தன்மை அத்வைதத் தன்மை முதலிய ஆத்ம விசேஷணங்களை மறைக்கின்றன; என்று அறிக. முற்கூறிய கோசம் கோசகாரப் புழுவை மறைக்கும் திருஷ்டாந்தம் தன்னால் செய்யப்பட்டது தன்னையே மறைக்கின்றது என்பதற்கு மாத்திரம் கொள்ளத்தக்கது. முற்கூறிய ஐந்து கோசங்களின் ஐவகையான மறைப்பும் இங்குக் கூறிய அன்னமயாதிகளின் மறைப்பினுள் அடங்கும்.

இங்கு "ஆனந்தத்தன்மை, அத்வைதத்தன்மை முதலிய ஆத்மவிசேஷணங்களை மறைப்பனவா யிருத்தலால்" என்று கூறியதற்கு விளக்க வுரையாக ஆத்மாவுக்கும் பஞ்சகோசங்கட்கும் அந்நியோந்நியம் (ஒன்றற் கொன்று) அத்தியாசம் கூறுதல் வருமாறு.

ஆத்மாவிற்கு சத்து, சித்து, ஆனந்தம், அத்வைதம் என்னும் நான்கு விசேஷணங்களும், அன்னமயாதிகளுக்கு அசத்து, சடம், துக்கம், துவைதம் என்னும் நான்கு விசேஷணங்களும் இருக்கின்றன. அவற்றுள் ஆத்மாவின் சத்தும், சித்தும் அன்னமயாதிகளின் அசத்திலும், சடத்திலும் சம்பந்த வாயிலாக அத்தியஸ்தமாய் அவற்றை மறைக்கின்றன. அதனால் அன்னமயாதிகள் அசத்துக்களாயும் சடங்களாயும் இருக்கின்றன என்னும் யதார்த்த ஞானமுண்டாகாமல் இருக்கின்றன விளங்குகின்றன என்னும் அயதார்த்த ஞானமுண்டாகிறது. அன்னமயாதிகளின் துக்கமும், துவைதமும் ஆத்மாவின் ஆனந்தத்திலும் அத்வைதத்திலும் சொரூபமாக அத்தியஸ்தமாய் அவற்றை மறைக்கின்றன. அதனால் நான் ஆனந்தமாயும் அத்வைதமாயும் இருக்கின்றேன் என்னும் யதார்த்த ஞானமுண்டாகாமல்

நான்துக்கி, நான் ஈசுவராதிகளினும் வேறுன்னவன் என்னும் அயதார்த்த ஞானமுண்டாகிறது. இவ்விரண்டு விசேஷணங்களின் ஆவரணத்தால் மற்றப் பூரணத் தன்மை நித்திய முக்தத் தன்மை முதலிய விசேஷணங்களின் ஆவரணமும் சித்திக்கிறது. இவ்வாறு ஆத்மாவிற்கும் பஞ்ச கோசங்களுக்கும் † அந்நியோந்நியம் (ஒன்றற்கொன்று) அத்தியாசமிருத்தலால் முமுட்சுக்கள் ஆத்மாவையும் பஞ்சகோசங்களையும் விவேகித்தல் அவசியமானதாம்.

இங்கு ஆத்மாவின் அநிர்வசனீய சம்பந்தவாயிலாலான அத்தியஸ்த மறைப்பும் அஞ்ஞான காரியமேயாம் என்பதறியத் தக்கதாம். இந்த அந்நியோந்நிய அத்தியாசத்தின் நாசம் சத்து சித்து ஆனந்த அத்வைத வடிவம் ஆன்மாவென்றும், அசத்து சடதுக்க துவைத வடிவம் அனான்மாவான அகங்காராதிகள் என்றும் பிரித்தறிவதாலுண்டாவதாம்.

பிரஹ்ம சப்தார்த்தம்—சமஷ்டி விராட்டு, இரண்ணிய கர்ப்பம், அவ்வியாகிருதம் என்னும் சரீரத்திரயமும் அந்தச் சரீரத்திரய அதிஷ்டான பிரம்ம சேதனமும் சேர்ந்து பிரஹ்ம சப்தத்திற்கு வாச்சியார்த்தமாம். அதிஷ்டான பிரஹ்ம சேதனம் மாத்திரம் இலக்ஷியார்த்தமாம்.

விராட்டாதி மூன்று சரீரங்களும் ஈசுர பஞ்சகோசங்களாம். இந்த விராட்டாதி சமஷ்டி பஞ்ச கோசங்களும், வியஷ்டி பஞ்ச கோசங்கள் சீவனது யதார்த்த சொரூபமான சாக்ஷி சேதனத்தை சீவனுக்குத் தெரியவொட்டாமல் மறைப்பது போல, ஈசுரனது யதார்த்த சொரூபமான பிரம்ம சேதனத்தைச்

† இந்த அந்நியோந்நிய அத்தியாசமானது அகங்காரக் கிரந்தியென்றும், இருதயக் கிரந்தியென்றும், பந்தம் என்றும், விபரீதபாவனையென்றும் கூறப்படும்.

சீவனுக்குத் தெரியவொட்டாமல் மறைப்பதால், அவை கோசங்கள் எனப்படுகின்றன.

வியஷ்டி பஞ்ச கோசங்களை வேறு பிரித்து இலக்ஷியார்த்தமான சாக்ஷி சேதனத்தை யறிவது சீவப்பிரம்ம ஐக்கியார்த்த ஞானத்துக்குச் சாதனமாவதால் எப்படி அவ்சியமானதோ, அப்படிச் சமஷ்டி பஞ்சகோசங்களையும் வேறு பிரித்து இலக்ஷியார்த்தமான பிரம்ம சேதனத்தை யறிவது சீவப் பிரம்ம ஐக்கியார்த்த ஞானத்துக்குச் சாதனமாவதால் அவ்சியமானதாம்.

அஸ்மி சப்தார்த்தம் — அஸ்மி என்னும் சப்தத்திற்கு இருக்கின்றேன் (நான் பிரம்மமாய் இருக்கின்றேன்) என்னும் ஐக்கியம் அர்த்தமாம்.

[இதுவரை அகம் பிரம்மாஸ்மி என்னும் மகாவாக்கியார்த்தம் கூறப்பட்டது. இனி * அதத்வியாவிருத்தி இலக்கணத்தால் அதாவது பிரம்ம வடிவ ஆத்மா அல்லாதனவற்றை நிஷேதித்தல் இலக்கணத்தால், பிரம்ம வடிவ ஆத்மாவை யறிவிக்கும் "நேதி நேதி" என்னும் பிருகதாரணிய சுருதி வாக்கியத்தின் அர்த்தம் கூறப்படுகிறது.]

பிருகதாரணிய சுருதி—"நேதி நேதி"

நேதி என்பதன் பதவுரை — இதி = இது, அதாவது இஃது எனுந்தன்மையால் அறியப்படுகின்ற சடப்பொருள் — ந = அன்று, அதாவது அதையறியும் சித்தாகிய ஆன்மா அன்று. என்பதாம். இதன் விளக்கமான விரிவுரை, பஞ்சதசியில் கூறியிருப்பது வருமாறு — பஞ்சதசி, பஞ்சகோச விவேகம் 32-ஆம் சுலோகார்த்தம்.

---

* அதத்வியாவிருத்தி என்பதன் பதவுரை, தத் = அது அதாவது பிரம்ம வடிவ ஆத்மா, அ = அல்லாதனவற்றை, வியாவிருத்தி = நிஷேதித்தல்: என்பதாம்.

[முற்கூறிய சாக்ஷியாகிய ஆன்மா பாதமின்றியதாயிருக்கின்றது. என்னும் அர்த்தத்தைச் சுருதியினுல் திடப்படுத்துகின்றூர்.]

சாக்ஷி சைதன்னியம் பாதமில்லாததாயிருக்கின்றதால், "அந்த இவ்வாத்மா * நேதி நேதி" (இஃது அன்று இஃது அன்று) என்பதாகச்சுருதியானது அதத் வியாவிருத்தி ரூபத்தால் (அநான்ம பதார்த்தங்களை நிஷேதிக்கும் வாயிலாக) பாதிக்கத்தக்க சகல அநான்ம பதார்த்தங்களின் சமூகத்தையும் பாதித்து பாதிக்கக்கூடாத இந்தப் பிரத்யகாத்ம சொரூபத்தை மிஞ்சவைக்கின்றது.

33-ஆம் சுலோகார்த்தம். ["நேதி நேதி" என்னும் சுருதி பாதிக்கக்கூடியதைப் பாதித்து பாதிக்கக்கூடாததை மிஞ்ச வைக்கின்றது என்று தாம் கூறியதில் பாதிக்கக் கூடியது யாது? பாதிக்கக் கூடாதது யாது? என்னும் விருப்பமுண்டாக அவ்விரண்டையும் பிரித்துக்காட்டுகின்றூர்.]

சாக்ஷிக்கு அன்னியமாயும் பாகியமாயும் இருக்குங் காரணத்தால் இஃது எனுந் தன்மையால் அறியப்படும் சொரூபமுடைய

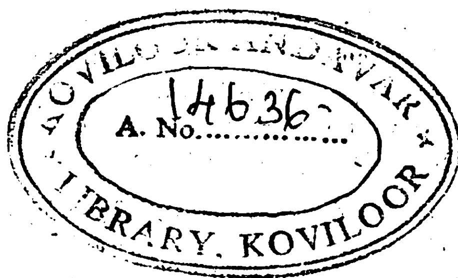
---

* "நேதி நேதி" என்று சுருதியானது இரண்டுதரங் கூறியதற்குத் தாத்பர்யம்—பஞ்சதசி, பஞ்சகோச விவேகம் 30-ம் சுலோக வாக்கியத்தின் விளக்கவுரையில் கூறியது வருமாறு, "நேதி நேதி" என்னும் சுருதியில் இரண்டு அன்மைப் பொருளைப் பயக்கும் "ந" என்னும் இடைச்சொற்கள் இருக்கின்றன. அவை காரணம் (அஞ்ஞானம்) காரியம் (ஸ்தூலம் சூக்ஷ்மம்) என்னும் இரண்டு பிரபஞ்சங்களையும் கிரமமாக நிஷேதிக்கின்றன.

இங்கு சசிவன்ன போதம்—அறியாப் பொருள் காரண மாயை, குறித்தறியும் பொருள் காரியமாம் உலகு, இந்நெறியால் திகழ் நான்மறை அந்தமெலாம், நீயன்று என ஓதும் நிரந்தரமே: என்னுங் கவியில் அறியாப் பொருள் அதாவது அறிபடாப் பொருள் என்றது சிவனைக் குறித்து அறிபடாப் பொருளாயும், சாக்ஷியைக் குறித்து இது எனுந்தன்மையால் அறிபடும் பொருளாயும் இருக்கிறது என்பது உணரத் தக்கதாம்.

தேகாதிகள் எவ்வளவு இருக்கின்றனவோ அவை முழுவதும் பாதிக்கக்கூடியனவாம். நிஷேதஞ்செய்பவனுடைய சொருபமாயும் எல்லாவற்றினுள்ளாயும் இருக்குங் காரணத்தால் இஃது எனுந் தன்மையால் அறியக்கூடாத சொருபமுடைய சாக்ஷியெதுவோ அது பாதிக்கக்கூடியதன்று என்பதாம். [சித்தித்ததைக் கூறுகின்றார்.] எப்போதும் மிருப்பதாகிய பாதமின்றிய யாதொரு சாக்ஷியுண்டோ அதுவே ஆன்மாவாம்; அதாவது நான் என்று அறியத்தக்கதாம், திருசியங்களான அகங்காராதிகள் ஆன்மா அல்லனவாம்; அதாவது நான் அன்று என நிஷேதிக்கத்தக்கனவாம்; என்பதாம்.

முதலாவது சப்தார்த்தப் பிரகரணம் முடிந்தது.

இரண்டாவது விசாரப் பிரகரணம்

[அகம் பிரம்மாஸ்மி என்னும் மகாவாக்கிய விசாரம் கூறப்படுகிறது]

அகம் சப்த விசாரம்.

[அதத்வியாவிருத்தி (பிரம்ம வடிவ ஆத்மா அல்லாதன வற்றை நிஷேதித்தல்) இலக்கணத்தால் பிரம்ம வடிவ ஆத்மாவை யறிவிக்கும் "நேதி நேதி" (இது ஆத்மா அன்று, இது ஆத்மா அன்று) என்னும் பிருகதாரணிய சுருதி யின் அனுசாரமான சித்சடவிசாரம் (சாக்ஷியாகிய அறிவு நான், அறிபடும் சடப் பொருளாகிய இது நானன்று என்னும் ஆராய்ச்சி) வருமாறு]

திருஷ்டாந்தம்—காண்பானுல் இது எனுந் தன்மையால் அறியப்படுகிற சடமான கடமானது, அக் காண்பானுக்கு அன்னியமாயும் பாகியமாயும் இருப்பதாகிய காரணத்தாலன்றி அவ்வாறு அறியப்படுதல் பொருந்தாது. ஆகவே அன்னிய மாயும் பாகியமாயும் இருத்தலால் சடமான கடமானது அதை யறிகிற காண்பானுகாததுபோல,

தாஷ்டாந்தம்—சாக்ஷியறிவினுல் இது எனுந்தன்மையால் அறியப்படுகிற சடமான அன்னமய கோசமானது, அச்சாக்ஷி யறிவுக்கு அன்னியமாயும் பாகியமாயும் இருப்பதாகிய காரணத் தாலன்றி அவ்வாறு அறியப்படுதல் பொருந்தாதென்னும் யுக்தியினுல் அன்னியமாயும் பாகியமாயும் இருத்தல் அறியப் படுகிறது. ஆதலால் சடமான அன்னமய கோசமாகிய இது இதை யறிகிற சாக்ஷியறிவாகிய நானன்று.

இவ்வாறே சாக்ஷியறிவினுல் இது எனுந்தன்மையால் அறியப்படுகிற சடமான பிராணமயகோசமானது, அச்சாக்ஷி யறிவுக்கு அன்னியமாயும் பாகியமாயும் இருப்பதாகிய காரணத்

தாலன்றி அவ்வாறறியப்படுதல் பொருந்தாதென்னும் யுக்தியினால் அன்னியமாயும் பாகியமாயும் இருத்தல் அறியப்படுகிறது. ஆதலால் சடமான பிராணமயகோசமாகிய இது இதையறிகிற சாக்ஷியறிவாகிய நானன்று.

இவ்வாறே சாக்ஷியறிவினால் இது எனுந்தன்மையால் அறியப்படுகிற சடமான மனோமய கோசமானது, அச்சாக்ஷியறிவுக்கு அன்னியமாயும் பாகியமாயும் இருப்பதாகிய காரணத்தாலன்றி அவ்வாறறியப்படுதல் பொருந்தாதென்னும் யுக்தியினால் அன்னியமாயும் பாகியமாயும் இருத்தல் அறியப்படுகிறது. ஆதலால் சடமான மனோமய கோசமாகிய இது இதையறிகிற சாக்ஷியறிவாகிய நானன்று.

இவ்வாறே சாக்ஷியறிவினால் இது எனுந் தன்மையால் அறியப்படுகிற சடமான விஞ்ஞானமய கோசமானது, அச்சாக்ஷியறிவுக்கு அன்னியமாயும் பாகியமாயும் இருப்பதாகிய காரணத்தாலன்றி அவ்வாறறியப்படுதல் பொருந்தாதென்னும் யுக்தியினால் அன்னியமாயும் பாகியமாயும் இருத்தல் அறியப்படுகிறது. ஆதலால் சடமான விஞ்ஞானமய கோசமாகிய இது இதையறிகிற சாக்ஷியறிவாகிய நானன்று.

இவ்வாறே சாக்ஷியறிவினால் இது எனுந்தன்மையால் அறியப்படுகிற சடமான ஆனந்தமய கோசமானது, அச்சாக்ஷியறிவுக்கு அன்னியமாயும் பாகியமாயும் இருப்பதாகிய காரணத்தாலன்றி அவ்வாறறியப்படுதல் பொருந்தாதென்னும் யுக்தியினால் அன்னியமாயும் பாகியமாயும் இருத்தல் அறியப்படுகிறது. ஆதலால் சடமான ஆனந்தமய கோசமாகிய இது இதையறிகிற சாக்ஷியறிவாகிய நானன்று.

இவ்வாறு இவ்வைங்கோசங்களையும் நிஷேதித்தபின் சூன்யம் தோற்றுகிறது.

இவ்வாறே சாக்ஷியறிவினால் இது எனுந்தன்மையால் அறியப்படுகிற சடமான சூனியமானது, அச்சாக்ஷியறிவுக்கு அன்னியமாயும் பாகியமாயும் இருப்பதாகிய காரணத்தாலன்றி அவ்வாறறியப்படுதல் பொருந்தாதென்னும் யுக்தியினால் அன்னியமாயும் பாகியமாயும் இருத்தல் அறியப்படுகிறது. ஆதலால் சடமான † சூனியமாகிய இது இதையறிகிற சாக்ஷியறிவாகிய நானன்று.

* இவ்வைங்கோசங்களும் சூனியமும் இவற்றுக்கு அன்னியமாயும் ஆந்தரமாயும் உள்ள எந்தச் சாக்ஷியறிவினால் அறிபடுபொருள்கள் ஆகின்றனவோ, இவ்வன்னமயாதி ஐங் கோசங்களையும் சூனியத்தையும் இது நானன்று இது நானன்று என நிஷேதிக்குங்கால் அந்நிஷேதத்திற்கு விஷயமாகாமல் அந்நிஷேதத்தின் அவதி ரூபமாய் எந்தச் சாக்ஷியறிவு சேஷிக்கின்றதோ, அதாவது மிஞ்சுகின்றதோ, அந்தச் சாக்ஷியறிவே ஆன்மாவாகிய நான்.

சங்கை—இத்தகைய சாக்ஷியறிவாகிய ஆன்மா பஞ்ச கோசங்களையும், சூனியத்தையும் போல இது எனுந்தன்மையால் அறியப்படாததற்குக் காரணம் என்னையோ வெனின்.

உத்தரம்—சாக்ஷியறிவான ஆன்மா அவற்றைப் போல அன்னியமாயும் பாகியமாயும் இல்லாமல் நிஷேதஞ் செய்பவனுடைய சொரூபமாயும் எல்லாவற்றினுள்ளாயும் இருக்குங்

---

† சூனிய விஷயம் கைவல்லிய நவநீதம் "முன்புகல் தசமன்" என்னுங் கவியில் தசம திருஷ்டாந்தத்துடன் கூறியுளது. அறியவிரும்புவோர் ஆண்டறிக.

* இவ்வைங்கோசங்களும் அறிபடுபொருள்கள் என்னும் விஷயம் பஞ்சதசி, பஞ்சகோச விவேகம் 12-ஆம் சுலோக முதலியவைகளில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுளது அறிய விரும்புவோர் ஆண்டறிக.

காரணத்தால் அவற்றைப்போல இது எனுந் தன்மையால் அறியப்படாததாம்; என்றறிக.

சங்கை—அப்படியானால் அத்தகையதாய் இருந்து $ எல்லாவற்றையும் கண்டறிகின்ற சாக்ஷியறிவான ஆன்மாவை வேறு எந்த அறிவால் அறியக்கூடும் எனின்.

உத்தரம்—திருஷ்டாந்தம் கடம் சடமாயிருப்பதால் அக்கடத்தை யறிவதற்கு அக்கடத்தினும் அன்னியமாக ஞாதாவாகிய காண்பான் இருப்பது போல, தாஷ்டாந்தம்—ஆன்மா சுயம்பிரகாச சித்துருபமாயிருப்பதால் அவ்வான்மாவை யறிவதற்கு அவ்வான்மாவினும் அன்னியமாக ஞாதாவாகிய அறிபவன் இல்லாததால் சாக்ஷியறிவான ஆன்மா வேறு அறிவால் அறியப்படுவதின்றாம்.

மற்றோ நான் சாக்ஷியறிவான ஆன்மாவை அறிகின்றேன் என்னும் கர்த்திருபாவமும், என்னால் சாக்ஷியறிவான ஆன்மா அறியப்படுகின்றது என்னும் கர்மபாவமும் நீங்கிய அனுபவத்தில் அதாவது சாக்ஷியறிவான ஆன்ம வடிவமாக நிலைத்தலாகிய அனுபவத்தில் சுயம்பிரகாசமாக அறிபவன் வடிவமாகவே விளங்குவதாம் என்றறிக.

" ஆன்மா வேறு அறிவால் அறியப்படுவதின்றாம் " என்றதற்கு உதாரணம். பிரமகீதை.

" வாக்குமன முங்கண்ணும் மற்றுளவிந் தியங்களுமே
நோக்கரிய பரஞ்சுடரை நோக்கியிவை செலமாட்டா
தாக்கில்பரம் பரனறியிற் றான்வேறும் அறியாதே
போக்குபொழு தினும்வேறும் பரனரிய பொருளன்றோ, "

$ எல்லாவற்றையும் கண்டறிகின்ற சாக்ஷி. என்னும் விஷயம் கைவல்லிய நவநீதம் " எல்லாங் கண்டறியுமென்னை " என்னுங் கவியில் தசம திருஷ்டாந்தத்துடன் கூறியுளது அறிய விரும்புவோர் ஆண்டறிக.

" வாக்குமனம் கண்செவியால் மன்னிநின்ற பிராணனினுல்
நீக்கியுள கரணத்தால் நின்மலன்கோ சரிக்கவுருன்
பாற்கரனுக் குருவம்போல் பகர்பொருளெ லாந்திகழ்வ
தாக்கதனைச் சனுதனமாம் பரம்பிரமம் எனஅறிமின். "

என்பனவாம்.

" கர்த்திரு கர்மபாவம் நீங்கிய அனுபவத்தில் சுயம்பிரகாசமாக விளங்குவதாம் " என்றதற்கு உதாரணம் பிரமகீதை.

" தர்க்க மானம் தாஞெழியத் தாஞ யுள்ள பேரொளியை
மிக்க கர்த்தா ஆகுதலும் விடயம் ஆகு தலுமொழியப்
பொக்க மறவே றறக்கண்ட பொழுது புரைதீர் பொருளான
தக்க பிரம தத்துவத்தைக் கண்டான் ஆகும் தாஞக. "

என்பதாம்.

கோசங்கள் ஒரவஸ்தையில் கண்டது மற்ருேர் அவஸ்தையில் காணு தழிதலின் அசத்து. அறிபடுபொருள்களாதலால் சடம். அப்பிரியமாய்க் கைவிடப்படுவதால் துக்கரூபம். கோசங்களின் அனுபவ ரூபசாக்ஷியாகிய நாம் ஒரு தினத்தில் சாக்கிர, சொப்பன, சுழுத்திகளிற் போலவே திஞந்தரம், மாசாந்தரம், வருஷாந்தரம், உகாந்தரம், கற்பாந்தரம் என்னும் இறப்பெதிர்வு நிகழ்வாகிய முக்காலங்களிலும ஒரே பிரகாரமாக நிற்றலால் சத்து. திஞதியாகச் சொல்லப்படும் காலங்கள் தோறும் தோற்ரு நின்ற சாக்கிர, சொப்பன, சுழுத்திகளில் பிரதீதியாகும் ஸ்திர, அஸ்திர, மூலாக்ஞான விஷயங்களை அறிவதால் சித்து. நம் பொருட்டே மாலை, சந்தனம், வனிதை, ஆடை, கங்காதி தீர்த்தங்கள், இருக்காதி வேதங்கள், பூவாதி லோகங்கள், பிரம்மாதி தேவர்கள், குரு முதலிய யாவும் பிரியங்கள் ஆகின்றன; நம்மிடத்துள்ள பிரியம் எதன் பொருட்டும் ஆகிறதில்லை; ஆதலால் நாம் நிரதிசயப் பிரேமைக்கு விஷயம்;

இவ்வாறு நிரதிசயப் பிரேமைக்கு விஷயமாதலால் நாம் ஆனந்த ரூபன்.

பிரம்ம சப்த விசாரம்.

பேரறிவான பிரம்மத்தால் விளக்கப்படுகிற சடங்களான விராட்டு, இரண்யகர்ப்பம், அவ்வியாகிருதம் என்னும் ஈசுரனது மூன்று சரீரங்களான சமஷ்டி பஞ்சகோசங்களும் அவற்றினபாவமும் அந்தப் பேரறிவான பிரம்மத்துக்கு அன்னியங்களாயும் பாகியங்களாயும் இருப்பதாகிய காரணத்தாலன்றி அவ்வாறு விளக்கப்படுதல் பொருந்தாதென்னும் யுக்தியினுல் அன்னியங்களாயும் பாகியங்களாயும் இருக்கின்றன என அறியப்படுகின்றன. ஆதலால் சடங்களான இவைகள் இவற்றை விளக்குகிற பேரறிவாகிய பிரம்மமன்று.

விரட்டாதி சமஷ்டி பஞ்சகோசங்களையும் அவற்றினபாவத்தையும் விளக்குகிற பேரறிவே பிரம்மமாம். இத்தகைய பிரம்மமானது தனது சுயம்பிரகாசத்தினுல் விளங்குவதாம்.

"விராட்டாதிகள் பிரம்மத்தால் விளக்கப்படுகிறது" என்றதற்கும், "பிரம்மமானது தனது சுயம்பிரகாசத்தினுல் விளங்குவதாம்." என்றதற்கும் உதாரணம். பிரமகீதை.

"இலங்கிரவி இந்துஅனல் தாரகைமின் எல்லாம்
நலம்பெற விளங்குவது ஞானவொளி கொண்டே
புலம்படும் அனைத்தையும் விளக்குபர போதம்
துலங்குவது தன்னுடைய சோதியதனுலே."

என்பதாம்.

பிரம்மத்தால் விளக்கப்படும் விராட்டாதி சமஷ்டி பஞ்சகோசங்கள் அசத் சடதுக்கரூபங்களாக இருக்கின்றன. விராட்டாதிகளை விளக்கும் பிரம்மம் சத்து சித்து ஆனந்த ரூபமாக இருக்கின்றது.

அஸ்மி சப்தார்த்த அனுசந்தானம்.

திருஷ்டாந்தம்—கடாகாசமும் மகாகாசமும் விசாரத்தால் கடமும், பிரம்மாண்டமும் ஆகிய உபாதிகள் விடுபட்டவிடத்து அசங்கத்தன்மை நிர்விகாரத்தன்மை இலக்கணங்களில் ஏகமாயிருத்தலால் ஏகமாயிருப்பதுபோல, தாஷ்டாந்தம்—சாக்ஷியறிவான நாமும், பேரறிவான பிரம்மமும் முற்கூறிய விசாரத்தால் வியஷ்டி சமஷ்டியாகிய உபாதிகள் விடுபட்டவிடத்து சச்சிதானந்த அசங்க நிர்விகாரத்தன்மை இலக்கணங்களில் ஏகமாயிருத்தலால் ஏகமாம்.

இங்கு திருஷ்டாந்த தாஷ்டாந்தங்களில் கூறப்பட்ட அசங்க நிர்விகாரத்தன்மைகளின் வேற்றுமை என்னையோ வெனின், திருஷ்டாந்தத்தில் ஆபேக்ஷிகமாயும் தாஷ்டாந்தத்தில் நிரபேக்ஷிகமாயும் கொள்ளத்தக்கதாம்; என அறிக.

[இதுவரை வியஷ்டி சமஷ்டி பஞ்சகோசங்கட்கும் கூடஸ்த பிரம்மங்கட்கும் உள்ள பிராந்தி சித்த அபேத ஞானத்தை விசாரத்தால் உண்டான சுபாவ சித்தபேத ஞானத்தால் நீக்கி, கூடஸ்த பிரம்மங்கட்கு உள்ள பிராந்தி சித்தபேத ஞானத்தை நீக்கி யதார்த்தமாயுள்ள அபேத ஞானத்தைக்கூறி, இனி சேதனத்திற்கு விலக்ஷணமாகத் தோற்றப்பட்ட வியஷ்டி சமஷ்டிப் பிரபஞ்சத்திற்கு சேதனத்தோடுள்ள சுபாவசித்த பேதஞானத்தை அபவாதத்தினால் வாதித்து அதிஷ்டான கூடஸ்த பிரம்மசேதனத்தோடு அபேதப்படுத்தும் யதார்த்தமாயுள்ள அபேதஞானம் கூறப்படுகிறது.]

திருஷ்டாந்தம்—இரச்சுவை நன்றாய்க் கண்டால் இரச்சுவில் ஆரோபமாய்த் தோற்றுகிற சர்ப்பம் தண்டம் முதலியவைகள் அபவாதமாய் அதிஷ்டான இரச்சு மாத்திரமாய் மிஞ்சுவது போல,

தாஷ்டாந்தம்—பிரத்யகபின்ன பிரம்மமாகிய நமது சத்து சித்து ஆனந்த அத்வைத வடிவத்தை அகண்டாகார † விருத்தியினால் நன்றாய்க் கண்டால் நமது பிரத்யகபின்ன பிரம்ம சொரூபத்தில் ஆரோபமாய்த் தோற்றுகிற திருஷ்ட நஷ்ட சுபாவமுடைய வியஷ்டி சமஷ்டியாகிய சர்வப் பிரபஞ்சமும் * அபவாதமாய் அதிஷ்டானப் பிரத்யகபின்ன பிரம்மமாகிய நமது சத்து சித்து ஆனந்த அத்வைத சொரூபமாத்திரமாக மிஞ்சுகிறது.

"நன்றாய்க் கண்டால் அபவாதமாய் மிஞ்சுகிறது" என்றதற்கு, உதாரணம்.

---

† விருத்தி வடிவ ஞானமானது வஸ்துவின் அதீனமாம்; இது வஸ்து தந்திரம் எனப்படும். விருத்தி வடிவ பாவனையானது புருடனுடைய அதீனமாம்; இது புருட தந்திரம் எனப்படும். இதன் விசேட விபரம் கைவல்லிய நவநீதம் "விருத்தி ஞான மந்தக்கரணத்தொடு" என்னுங் கவி முதலியவற்றிற் கூறியுளது. விரிவாயறிய விரும்புவோர் ஆண்டறிக. இங்கு கூறிய அகண்டாகார விருத்தியானது வஸ்து தந்திரம் என அறியத் தக்கதாம்.

* "அபவாதமாய்" என்றதில் அறிய வேண்டிய விளக்கமான விஷயம் வருமாறு. ஆன்மாவிற்கும் அகங்காராதிகட்கும் உள்ள அன்னியோன்னிய அத்தியாசவடிவ நான் என்னும் கோச ரூப அகங்காரமானது மற்றப் பிரபஞ்சப் பிரதிபந்தங்களுக்கெல்லாம் மிகவும் திடமான மூலமாயிருப்பதால் மற்றப் பிரபஞ்சப் பிரதிபந்தங்களைப் போலச் சுலபத்தில் அபவாதமாகாமல் இருந்து கொண்டு அல்லது அபவாதமானாலும் மறுபடி உடனுக்குடன் வந்துகொண்டு அபரோக்ஷ அனுபவம் வராமல் தடுத்துக் கொண்டிருக்கும். அவ்வகங்காரம் சிறிதிருந்தாலும் அக்கினியைப்போல உடனே பெரிதாய்விடுமாதலால் அவ்வகங்காரத்தை மிகவும் சூட்சும புத்தியினால் அறிந்து சிறிதும் இல்லாமற் போகும்படி பிரத்யகபின்ன பிரம்மத்தைக் காண்பதனால் அபவாதமாக்கினால், அந்தக்கணமே அபரோக்ஷப்பிரம்மானந்தானுபவம் உண்டாம்; என்னும் சர்வசாத்திரங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ள விஷயம் ஞாபகத்தில் கொண்டு, எப்போது அப்பியாசம் செய்தும் அபரோக்ஷப்பிரமானந்தானுபவம் வரவில்லையோ அப்போது அகங்காரம் அபவாதமாகவில்லை என்று சூட்சுமபுத்தியினாலறிந்து அபவாதமாக்கி அபரோக்ஷப் பிரம்மானந்தானுபவத்தையடைய வேண்டியதாம்.

ஞானவாசிட்டம், முண்டகோப நிடதார்த்தம் கூறும் கவி.

"பராபரமாம் அப்பொருளை வயங்கக் கண்டால்
பெருமனக் கட்டறும் ஐயமறும் கருமமறும்"
என்பதாம்.

ஆதலால் நமது சொருபத்தையன்றிச் சொப்பனம்போலத் தோற்றும் வியஷ்டி சமஷ்டியாகிய சர்வப் பிரபஞ்சமும் பரமார்த்த திருஷ்டியில் இல்லை. ஆகவே அகம் பிரம்மம், பிரம்மம் அகம், சர்வம் பிரம்மம் என்று அப்பியசிக்கவேண்டும். அகம் பிரம்மம் என்னும் அப்பியாசத்தால் பரிச் சின்னப் பிராந்தியும், பிரம்மம் அகம் என்னும் அப்பியாசத்தால் பரோக்ஷப் பிராந்தியும், சர்வம் பிரம்மம் என்னும் அப்பியாசத் தால் துவைதப் பிராந்தியும் நீங்குவனவாம்.

இரண்டாவது விசாரப் பிரகரணம் முடிந்தது.

மூன்ருவது அனுபூதிப் பிரகரணம்.

[முதல் பிரகரணத்தில் சுருதியின் மகாவாக்கியார்த்தம் கூறப்பட்டது. இரண்டாவது பிரகரணத்தில் சுருதிக்கனுகூலமான யுக்தியினுல் மகாவாக்கிய விசாரம் கூறப்பட்டது. இந்த மூன்ருவது பிரகரணத்தில் சுருதி யுக்திகளை யனுசரித்த மகாவாக்கிய விசாரத்தினுலுறத் தக்க அனுபவக்கிரமம் கூறப்படுகிறது.]

இவ்வாறு முமுட்சுக்கள் (மோட்ச விருப்பமுடைய அதிகாரிகள்) மகாவாக்கிய விசாரஞ்செய்து, அன்னமயகோச முதல் ஆனந்தமயகோச பரியந்தம் நானல்லவென்று நிஷேதித்து, அவைகட்குவிலட்சணமாய் அதற்குப் பின்பு காணப்படும் பஞ்சகோசங்களின் அபாவரூபமான சூனியத்தையும், அறிபடுபொருளாதலால் நானன்று என்று நிஷேதித்து, அகத்தில் பஞ்சகோச சூனியங்களைக் காணும் அறிவு ரூபமான சாக்ஷி நானென்றறிந்து அவ்வாறறிந்த அற்பமாகிய அதாவது பரிச்சின்னமாகிய நிலையையும் அகம் பிரம்மம் என்று அப்பியாசஞ் செய்வதால் விடுத்து, அகம் பிரம்மம் என்னும் அகண்டாகார விருத்தியையும் நிதித்தியாசன பரிபாகவசத்தினுல் உறங்கினவன் கையிற்பதார்த்தம்போல நழுவச்செய்து, அகண்ட ஏகரசமாயுள்ள பரிபூரணமான பிரம்மத்தை அனுபவிக்க வேண்டும்.

பஞ்சகோச சூனியங்களாகிய துவிதங்களை நானெனல் பந்தமாதலால் நானன்று என்று நிஷேதித்து என்றும், சாட்சி நான் என்று அறிந்தது பந்தமன்ருயினும் புருஷார்த்த சாதன ஞானமன்ருதலால் சாட்சிவிருத்தியையும் விடுத்து என்றும், புருஷார்த்த சாதன ஞானமாயினும் அத்வைத அவஸ்தான ரூபம் என்னும் சாத்தியமான நிர்விகற்ப அனுபவத்திற்கு

அஞ்ஞாதமான அகண்ட பிரம்மாகார விருத்தியும் ஒழிதல் வேண்டுமாதலால் அகண்டாகார விருத்தியையும் நழுவச் செய்து என்றும், வெகுவித பிரயாசங்கட்குக்காரணமான சித்த விகற்பங்களனைத்தும் தொலைத்து அகண்ட ஏகரச சொரூபம் ஆகவேண்டுமாதலால் அகண்ட ஏகரசமாயுள்ள பரிபூரணமான பிரம்மத்தை அனுபவிக்க வேண்டும்; என்று கூறப்பட்டன.

இப்பொருளின் கவி (கைவல்லிய நவநீதம்)

" தஞ்சமாம் குருவும் சொன்ன தத்துவ வழிதப் பாமல்
பஞ்சகோ சமும்க டந்து பாழையும் தள்ளி யுள்ளில்
கொஞ்சமாம் இருப்பும் விட்டுக் கூடஸ்தன் பிரமம் என்னும்
நெஞ்சமும் நழுவி யொன்றாய் நின்றபூ ரணத்தைக்
கண்டான். "

என்பதாம்.

இதற்கு உதாரணம், ரிபுகீதை,

" தேகமுதல் நானென்னல் துவித விர்த்தி
திகழ்சாட்சி நானென்னல் சாட்சி விர்த்தி
ஏகபரம் நானென்னல் அகண்ட விர்த்தி
இம்மூன்று விருத்திகளில் இரண்டைத் தள்ளி
ஆகுமகண் டாகார விருத்தி தன்னை
அனவரதம் ஆதரவாய் அப்யா சித்துச்
சோகமுறும் சித்தவிகற் பங்கள் தீர்த்துச்
சொன்னவகண் டேகரச சொரூபம் ஆவாய்.

என்பதாம்.

சமாதி லட்சணம் வருமாறு—வியுத்தான சம்ஸ்காரத்தின் ஒழிவும், நிரோத சம்ஸ்காரத்தின் பிரகடத்தன்மையும் ஆகிய அந்தக்கரணத்தின் ஏகாக்கிரத் தன்மைரூபமான பரிணமம் சமாதி

எனப்படும். அச்சமாதியும், சவிகற்ப சமாதி, நிருவிகற்ப சமாதி என இருவகைத்தாம். ஞாதா, ஞான, ஞேயரூபத் திரிபுடித் தோற்றத்தோடு கூட அத்விதீயப் பிரம்மத்தின்கண் அந்தக்கரண விருத்தியின் ஸ்திதி சவிகற்ப சமாதி எனப்படும். அதுவும் சத்தானுவித்தம், சத்தானனுவித்தம் என இருவகைத்தாம். அவற்றுள் அகம் பிரம்மம் என்னும் சத்தத்தோடு கூடியிருப்பதைச் சத்தானு வித்தமெனவும், சத்தரகிதத்தைச் சத்தானனு வித்தமெனவும் கூறுவர். திரிபுடித்தோற்றமின்றி அகண்ட பிரம்மாகாரமான அந்தக்கரணவிருத்தியின் ஸ்திதியை நிருவிகற்ப சமாதி என்பர். இவ்வாறு சவிகற்ப சமாதி, நிருவிகற்ப சமாதிகட்குப் பேதமுண்டு; அவைகளில் சவிகற்ப சமாதிசாதனம்; நிருவிகற்பசமாதி பலமாம்; நிருவிகற்ப சமாதியும் அத்வைத பாவனுரூப மென்றும், அத்வைத அவஸ்தானருபமென்றும் இருவகைத்தாம். அத்வைதப் பிரம்மாகாரமான அந்தக்கரணத்தின் அஞ்ஞாத விருத்தியோடு கூடில் அது அத்வைத பாவனுரூப நிருவிகற்ப சமாதி யெனப்படும்; அச்சமாதியின் அப்பியாச மிகுதியால் பிரம்மாகார விருத்தியும் சாந்தமாய்விடில் விருத்திரகிதமான அச்சமாதி அத்வைத அவஸ்தானருப நிருவிகற்ப சமாதி யெனப்படும். அத்வைத அவஸ்தானரூப நிருவிகற்ப சமாதியே முக்கிய பலமாம்: அத்வைத பாவனுரூப நிருவிகற்ப சமாதி அதற்குச் சாதனமாம்.

வியுத்தான சம்ஸ்காரம் = வெளிப்பட்ட அனுன்மாகார சம்ஸ்காரம்.

நிரோத சம்ஸ்காரம் = அடங்கிய ஆன்மாகார சம்ஸ்காரம்.

மற்றும் சமாதியின் விசேஷ விபரங்களும், அச்சமாதிக்குப் பிரதி பந்தங்களின் விசேஷ விபரங்களும் விசாரசாகரம் ஏழாவது தரங்கத்திலும், ஜீவன்முக்தி விவேகம், சாதனப் பிரகரணத்திலும் கூறியுள்ளன; ஆண்டுக் காண்க.

இவ்வாறு குருவருளாலும் மகாவாக்கிய விசாரத்தாலும் அடைந்த சமாதியினுல் அபரோக்ஷப்பிரம்ம ஞானம் உண்டாகும். அபரோக்ஷப்பிரம்ம ஞானம் உண்டானுலும் பிரதி பந்தங்கள் உண்டாமாயின் அந்த அபரோக்ஷ அனுபவந்திடப் படமாட்டாது.

இராஜாவானவன் பர்ச்சுவை நேத்திரத்தினுலறிந்தும் விபரீதபாவனை எப்படி நிவிர்த்தியாகவில்லையோ அப்படிக் குருவருளாலும் மகாவாக்கிய விசாரத்தாலும் பிரம்மாபரோக்ஷ ஞானம் உண்டாயினும், யாவருடைய புத்தியில் அசம்பாவனை விபரீத பாவனையாகிய தோஷமுண்டோ ! அவருடைய தோஷ ரூபமான களங்கத்தோடு கூடிய ஞானம் பலத்திற்கு ஏதுவாகாது; என்றறிக. பர்ச்சுவின் திருஷ்டாந்தம், விசாரசாகரம் ஐந்தாவது தரங்கத்தில் கூறியுளது; ஆண்டுக் காண்க. பிரதி பந்தங்கள் எவையென்றுல் அஞ்ஞானம், சந்தேகம், விபரீத மாம். [அபரோட்ச ஞானம் வந்தும் இந்தப் பிரதிபந்தங்கள் உண்டாவதற்குக் காரணம் என்னையோவெனின்] துன்பத்தைப் பயக்கின்ற இம்மூவகைப் பிரதிபந்தங்களும் பூர்வம் நாநாவித ஜனனங்களில் பழகிவந்த வாசனையினுலே அடிக்கடி உண்டாகும். [அவையுண்டானுல் படும் இழுக்கு என்னையோவெனின்] அவையுண்டானுல் மேலான பிரம்மான்ம ஐக்கிய ஞானம் மோக்ஷமாகிய பலத்திற்கு ஏதுவாகாமற் போகும். ஆதலால் இவ்வஞ்ஞான சந்தேக விபரீதங்களைச்சிரவண, மனன, நிதித்தியாசனங்களினுலே திடமுடன் (தைரியத்தோடு கூடி நின்று) நாசம் செய்ய வேண்டும்.

திடமாவது, சிட்டுக்குருவி தர்ப்பை நுனியால் சமுத்திரத்தை இறைத்துப் பாழாக்கத்தான் கொண்ட முயற்சி போலும், பிரதிபந்தங்கள் அடிக்கடி யுதிப்பதால் மலையாமல் அவை கெடுதற்குரிய வாயிலில் நெடுங்காலம், நிரந்நரம், நேயம் அதாவது ஆதரவோடு கூடி நிற்கும் முயற்சி.

இப்பொருள்களின் கவிகள் (கைவல்லிய நவநீதம்).

நீநானென் றிரண்டி லாமல் நிறைந்தபூ ரணமாய் எங்கும்
நானகத் தெளிந்த ஞானம் நழுவுமோ குருவே யென்றான்
தானாகும் பிரமரூபம் சற்குரு நூலால் தோன்றும்
ஆனாலும் தடைகள் உண்டேல் அனுபவம் உறைத்தி டாதே.

தடையெவை யெனிலஞ் ஞான சந்தேக விபரீ தங்கள்
படர்செயும் இந்த மூன்றும் பலசன்மப் பழக்கத் தாலே
உடனுடன் வரும்வந் தக்கால் உயர்ஞானங் கெடுமி வற்றைத்
திடமுடன் கெடுப்பாய் கேட்டல் சித்தித்தல் தெளித லாலே.

என்பனவாம்.

[பிரதிபந்த சகித ஞானம் பலத்திற்கு ஏதுவாகாது என்பதைத் திருஷ்டாந்த முகத்தினால் அறிவித்து முற்கூறியதை வற்புறுத்துதல்]

அக்கினியானது மணிமந்திர அவுஷதங்களினாலே அடக்கப்படுமாயின் கொஞ்சமும் காஷ்டம் முதலியவற்றைத் தகிக்க யோக்கியமாகாது; அதுபோல அஞ்ஞான சந்தேக விபரீதங்களாலே அமிழ்த்துண்டதத்துவ ஞானமாகிய அக்கினியினால் அனாதிகாலந்தொடுத்து வந்துள்ள கர்திருத்துவாதி பந்தமும் வேகாது. ஆகலின் நெடுங்காலம், நிரந்தரம், நேசத்தோடும் அப்பியசித்துச் சிரவண, மனன, நிதித்தியாசனங்களாலே ஞானபலமான மோட்சப் பிரதி பந்தங்களான அஞ்ஞான, சந்தேக, விபரீதம் என்பவற்றை ஒழிக்க வேண்டும்.

இப்பொருளின் கவி (கைவல்லிய நவநீதம்)

அக்கினி கட்டுப் பட்டால் அற்பமும் சுடமாட் டாது
மக்கின ஞானத் தாலே வந்தபந் தமும்வே வாது
சிக்கெனப் பழகிக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளித லாலே
விக்கின மடஞ்சந் தேகம் விபரீதம் போக்கு வாயே.

என்பதாம்.

[நிவிர்த்திக்கத் தக்கவைகளான பிரதிபந்தங்களின் சொரூபங்களைக் கூறுதல்] சிவோகம் அதாவது நான் பிரம்மமாயிருக்கின்றேன் என்னும் பாவனையை மறைத்து நான் பிரம்மம் அல்லன் என்னும் நினைப்பூட்டுவது அஞ்ஞானமாம். நீ பிரம்மம் என்றருளிய ஆசிரியர் வாக்கியத்தை விசேஷித்து நம்பாமல் நான் பிரம்மமோ! அலனோ! என்று கலங்குவது சமுசயமாம். திருஷ்ட நஷ்டமான ஜகத்துச் சத்தியமென்றும் அனான்மாவாகிய தேகம் நான் என்றும் உள்ளே பொருந்துவதான வாசனாரூப மோகமே † விபரீதமாம்.

[முன்சொல்லிய அஞ்ஞானாதிப் பிரதி பந்தங்களின் விரோதிகளான சிரவணாதிகளின் சொரூபங்களைக் கூறுதல்] பிரம்மாகார விருத்தியை வேதாந்தார்த்த சிந்தனத்தினாலே, தான் அடிக்கடி ஆவிர்த்தி செய்வது சிரவணமாம். சிரவணத்தால் சம்மதித்துள்ள பொருளை சீவப்பிரம்ம அபேதத்தைச் சாதிப்பதும், பேதத்தை வாதிப்பதுமான யுக்தியினால் ஆராய்தல் மனனமாம். சித்தம் பிரம்மாகார மாத்திரமாக நிற்கும் அனுபவம் நிதித்தியாசனமாம். நாள்தோறும் இவ்வாறு * சிரவணாதிகளை அனுஷ்டித்து வந்தால் அவ்வஞ்ஞானாதிப் பிரதிபந்தங்கள் நீங்கி மோட்சம் உண்டாகும்.

---

† விபரீத பாவனையின் சொரூபமும், அதன் நிவிர்த்தியுபாயமும் பஞ்சதசி திருப்திதீபம், சமஸ்கிருதநூல் 103 ஆம் சுலோகம் முதல் 136 ஆம் சுலோகம் வரையிலும், தமிழ்க்கவிநூல் 64 ஆம் கவிமுதல் 81 ஆம் கவி வரையிலும், விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன ஆண்டுக் காண்க.

* சிரவண மனன நிதித்தியாசன அகண்டாகாரவிருத்தி சமாதிகளின் விசேட விபரங்கள், பஞ்சதசி பிரத்யக்தத்துவ விவேகம், சமஸ்கிருதநூல் 53 ஆம் சுலோகம் முதல் 65 ஆம் சுலோகம் வரையிலும், தமிழ்க்கவிநூல் 49 ஆம் கவி முதல் 57 ஆம் கவி வரையிலும் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

விசார சாகரம், 18 ஆம் பிரசங்கம் முதல் 23 ஆம் பிரசங்கம் வரையிலும், 459 ஆம் பிரசங்கம் முதல் 472 ஆம் பிரசங்கம் வரையிலும் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

(இதன் தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம் பார்க்கவும்)

ஈண்டிது விவேகம்; மோட்சமானது ஞானத்தால் நியம மாக வுண்டாகும்; இதுவே சித்தாந்தமாம்; அந்த ஞானம் சிரவணத்தா லுளதாம். சிரவணம் இருவகைத்து ஒன்று வேதாந்த வாக்கியத்திற்கும், சுரோத்திரத்திற்கும் உள தாய சம்யோகரூபம். மற்றொன்று வேதாந்த வாக்கியத்தின் விசாரரூபம் ஞானத்திற்கேது பிரதமசிரவணம், இரண்டா வதல்ல, என்னை? சத்த ஜன்னிய ஞானத்தில், இந்திரியத் தோடு சத்தத்தின் சம்யோகமே சர்வத்திர ஏதுவாம். ஆகலின் வேதாந்த வாக்கியத்திற்கும் சுரோத்திரத்திற்கும் உளதாய சம்யோக ரூபமான சிரவணம் பிரம்ம ஞானத்திற் கேதுவாம். அவாந்தர வாக்கியத்தின் சிரவணம் பரோட்ச ஞானத்திற் கேதுவாம். மகாவாக்கியத்தின் சிரவணம் அபரோட்ச ஞானத் திற்கேதுவாம். ஒருவனுக்கு ஞானம் உதயமாயினும் அசம் பாவனை விபரீத பாவனைகளுண்டாமாயின், அவனால் இரண்டா வதான சிரவணமும் மனன நிதித்தியாசனங்களும் செய்யற் பாலனவாம். பிரதம சிரவணமோ ஞானவாயிலாக மோட்சத் திற் கேதுவாம். இரண்டாவதான விசாரரூப சிரவணமும் மனன நிதித்தியாசனங்களும் அசம்பாவனை விபரீத பாவனை களை நிவிர்த்திக்கும் வாயிலாக மோட்சத்திற் கேதுவாம். வேதாந்தத்தின் அர்த்த சிந்தனத்தினாலே அடிக்கடி பிரம்

சிபுகீதை, நான்கு மகாவாக்கியார்த்தம் உரைக்கும் அத்தியாயம் 33-ஆம் கவி முதல் 48-ஆம் கவி வரையிலும் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக் கின்றன.

ஜீவன் முக்தி விவேகம், நான்காவது பிரகரணம் ஜீவன் முக்திக்குப் பிரயோஜனப் பிரசங்கம்; தத்துவம் அறியப்படினும் சித்த விசிராந்தி யில்லாதவனுக்குச் சுகராகவர்களுக்குப் போலச் சம்சயம் உண்டாகும், நிதாகருக்குப் போல விபரீதம் உண்டாகும். அவை சித்தவிசிராந்தியால் நீங்கி ஞானரக்கையுண்டாகின்றது; எனினும் பிரசங்கத்தில் சம்சய விபரீத விபரமும் அவற்றை நீக்கும் சித்தவிசிராந்தி வடிவ நிதித்தியாசன சமாதி யின் விபரமும் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

இவை முதலியவற்றில் காண்க.

மாகார விருத்தியுண்டாகும். ஆதலால் அடிக்கடி வேதாந்தத்தின் அர்த்த சிந்தனுருபமான இரண்டாவதான சிரவணத்தினுலேயே அஞ்ஞானப் பிரதிபந்தம் நிவிர்த்தியாம். நிதித்தியாசனத்தின் பரிபாகாவஸ்தையைத்தானே சமாதி யென்பாராகலின், சமாதியும் நிதித்தியாசனத்தில் அந்தர்ப்பாவமாம்: வேறு சாதனமன்று.

"தொக்க பிறவித் திரள்கள் தொறும் தொடர்ந்து வந்த வாதனை தான்,
மிக்க கால யோகத்தின் பழக்கத் தல்லால் விடாது".

என்று வாசிட்டத்தில் கூறியிருப்பது பற்றி, நாள் தோறும் இவ்வாறு சிரவணுதிகளை அனுஷ்டித்து வந்தால் அவ்வஞ்ஞானுதிப் பிரதிப்பந்தங்கள் நீங்கி மோட்சம் உண்டாகும்; என்று கூறப்பட்டது.

இப்பொருள்களின் கவிகள் (கைவல்லிய நவநீதம்):

பிரமபா வனையை மூடிப் பேதங்காட் டுவதஞ் ஞானம்
குரவன்வாக் கியம்நம் பாமல் குழம்புவ தாஞ்சந் தேகம்
திரமறு சகம்மெய் யென்றும் தேகம்நான் என்றும் உள்ளே
விரவிய மோகம் தானே விபரீதம் என்பர் மேலோர்,

தத்துவ அனுபோ கந்தான் சாதித்தல் கேட்டல் என்பார்
ஒத்துள பொருளை கத்தால் உசாவல்சிந் தித்தல் என்பார்
சித்தமே காந்தம் ஆன தெரிசனம் தெளிதல் என்பார்
நித்தமிப் படிசெய் தக்கால் நிர்வாணம் பெறுவாய் நீயே.

என்பனவாம்.

நிதித்தியாசன பரிபாக சமாதியால் அகங்காராதி விபரீத பாவனை நீங்குமென்றதற்கு உதாரணம். பஞ்சதசி பிரத்தியக் தத்துவ விவேகம்,

சுலோகம் :

அநாதாவிஹ ஸம்ஸாரே ஸம்சிதா : கர்மகோடய : |
அநேந விலயம் யாந்தி சுத்தோ தர்மோ விவர்ததே ||

[நிதித்தியாசனத்தின் பரிபாக அவஸ்தையாகிய சமாதியின் அவாந்தர பலத்தைப் பைங்கல சுருதி கூறியபடி கூறுகின்றார்]

(இ-ள்) அனுதிகாலத்து இந்தச் சம்சாரத்தில் சஞ்சித புண்ணிய பாவங்களாகிய கர்மகோடிகள் அதாவது அளவில்லாத கர்மங்கள் சம்பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவை இந்த நிருவிகற்ப சமாதியினுல் ஞான வாயிலாக நாசத்தை அடைகின்றன. " அந்தப் பராவரமாகிய பிரம்மத்தைப் பார்க்குமிடத்து இந்தப் புருஷனது கர்மங்கள் க்ஷயமாகின்றன " என்னும் முண்டக சுருதியாலும், " ஜ்ஞானக்கினி ஸர்வகர்மாணி = அர்ச்சுன ! ஞானக்கினி சர்வகர்மங்களையும் பஸ்மமாக்குகின்றது" என்னும் கீதாஸ்மிருதியினுலும் ஸ்தூல சூட்சும காரிய சமூகங்களோடு கூடிய அவித்தையை நிவிர்த்திக்கும் சாக்ஷாத்காரத்துக்குப் பிரதிபந்தத்தின் அதாவது சித்தத்தின் மலவிக்ஷேப தோஷ முதலிய வடிவப் பிரதிபந்தத்தின் நிவிருத்தி வாயிலாகச் சாதன (காரண) மாகிய சுத்ததர்மம் (புண்ணியம்) விருத்தியையடைகின்றது.

சுலோகம் :

தர்மமேகமிமம் ப்ராஹு : ஸமாதிம் யோகவித்தமா : |
வர்ஷத்யேஷ யதோ தர்மாம்ருததாரா : ஸஹஸ்ரச : ||

[சமாதியால் தர்மம் விருத்தியாகின்றதென்பதில் பிரமாணம் யாதெனப் பைங்கல சுருதியைக் கூறுகின்றார்]

(இ-ள்) யோகத்தை மிகவும் உணர்ந்தவர்களாகிய பிரம்ம சாக்ஷாத்காரமுடையவர்கள் இந்த நிருவிகற்ப சமாதியைத் தர்மமேகம் என்று சொல்லியிருக்கின்றனர்.

[அந்தச் சமாதி தர்மமேகம் என்பதைச் சித்திக்கச் செய்தல் வடிவ உபபாதனம் செய்கின்றார்] இந்தச் சமாதி ஆயிரமாயிரமாகத் தர்மமாகிய அமிர்த்தாரையை வருஷிக்கின்றது: சமாதியின் "ஒருக்ஷணம் இருது அதாவதுயஞ்ஞும் நூறின் தர்மமாம்" என்னுஞ் சுருதியினுல் ஆதலால் இந்தச் சமாதியைத் தர்மமேகம் என்றனர்.

சுலோகம்.

அமுநா வாஸனுஜாலே நி: சேஷம் ப்ரவிலாபிதே |
ஸமூலோந்மூலிதே புண்யபாபாக்யே கர்மஸம்சயே ||

[இப்போது சமாதியின் பரமப் பிரயோஜனத்தைப் பைங்கல சுருதி கூறியபடி கூறுகின்றார்.]

(இ—ள்) இந்தச் சமாதியினுல் அகங்காரம் (நானெனல்) மமகாரம் (எனதெனல்) கர்த்திருத்வ முதலிய அபிமானத்திற்கு ஏதுவாகிய ஞானத்தினும் விரோத சம்ஸ்கார சமூகமாகிய வாசனைக்கூட்டம் முழுவதும் நாசமடைந்தும், புண்ணிய பாப மென்னும் கர்மக்கூட்டம் வேரோடு நாசமாகியும்.

சுலோகம்.

வாக்யமப்ரதிபந்தம் ஸத்ப்ராக்பரோக்ஷா வபாஸிதே |
கராமலக வத்போதமபரோக்ஷம் ப்ரஸூயதே ||

[பலித்ததை அதாவது சித்தித்ததைக் கூறுகின்றார்]

(இ—ள்) "தத்துவமஸி" முதலிய மகாவாக்கியங்கள் கர்மம் வாசனை யென்னும் பிரதி பந்தங்கள் இல்லாதனவாய் முன் பரோக்ஷத் தன்மையால் பிரகாசிக்கப்பட்ட தத்துவமான பிரத்யக்காகிய பிரம்மத்தில் கரத்திலுள்ள ஆமலகத்தை (நெல்லிக்கனியை) அல்லது அமலகத்தை (சுத்தமாகிய நீரை)

விஷயஞ்செய்யும் அபரோக்ஷ ஞானத்தைப் போல் அபரோக்ஷத் தன்மையால் தத்துவத்தைப் பிரகாசிப்பித்தலில் சாமர்த்திய முள்ள ஞானத்தை உண்டாக்குகின்றன; என்பனவாம்.

ஙு [ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தங்களான அஞ்ஞானாதிகளின் சொரூபமும், அவைகளின் விரோதிகளான சிரவணாதிகளின் சொரூபமும் கூறி, " நாள்தோறும் இவ்வாறு சிரவணாதிகளை அனுஷ்டித்து வந்தால் அவ்வஞ்ஞானாதிப் பிரதிபந்தங்கள் நீங்கி மோட்சம் உண்டாகும் " என்று முன்கூறியதனால், பிரதி பந்த நிவிர்த்தியின் பொருட்டுச் சிரவணாதிகள் சடபரதாதியர் போல, மரணபரியந்தம் செய்ய வேண்டுமோ ? என வரும் ஆசங்கையைத் தொலைத்தற்கு அவை அனுஷ்டிக்கும் கால அளவை கூறப்படுகிறது.] எவ்வளவு காலம் ஞானத்தின் கர்த்தாவாகிய அந்தக்கரணமும், பிரம்மாகாரமான அந்தக் கரணத்தின் விருத்திரூப ஞானமும் இருக்குமோ, அவ்வளவு காலமும் அஞ்ஞானாதிப் பிரதிபந்த விரோதிகளான சிரவணாதிகள்வேண்டும். ஞாதா ஞானம் என்னும் விகற்பங்கள் இறந்து மகாவாக்கியப் பிரமாண ஜன்னிய ஞான விஷயமான ஞேயமாத்திரமாக அவசேஷித்த (மிஞ்சிய) பின்னர், சிரவணாதி யனுஷ்டானங்களுள் ஓர் அனுஷ்டானமும் வேண்டுவதில்லை. நாள்தோறும் ஆகாயம் போல அசங்க சிதான்மா மாத்திரமாய் சீவன் முத்தராயினோர், பிராரத்த நாசத்தில் விதேக முத்தி யடைந்து சார்வகாலமும் அந்தப் பிரம்ம சொரூபமாக இருப்பர்.

இப்பொருளின் கவி (கைவல்லிய நவநீதம்)

எத்தனை நாண்ஞா தாவும் ஞானமும் இருக்கும் உன்பால்
அத்தனை நாளும் வேண்டும் அப்பாலோர் செயலும்
வேண்டா

நித்தமும் வெளிபோற் பற்று ஞேயமாத் திரமாய்ச் சீவன்
முத்தரா னவர்வி தேக முத்திபெற் றிருப்பார் என்றும்.

என்பதாம்.

[மகாவாக்கிய சிரவண, மனன, நித்தியாசனத்தின் மகத்துவம் கூறப்படுகின்றது.]

முமுக்ஷுக்களாகிய அதிகாரிகட்கு நல்லயுக்தியாகிய இந்த மகாவாக்கிய சிரவண, மனன, நிதித்தியாசனத்தினால் பிரதிபந்தரகித ஞான வாயிலாகப் பிரயாசமின்றி மிகுந்த சுலபத்தில், அன்னமுண்டால் பிரத்யக்ஷ பலமாக பசித்துன்பம் நீங்கித் திருப்தியுண்டாவது போல பிரத்தியக்ஷ பலமாகச் சர்வதுக்க நிவிர்த்தி பரமானந்தப்பிராப்தியானது உண்டாகின்றது.

நல்லயுக்தி, என்பதற்கு உதாரணம். ஞானவாசிட்டம்,

"ஊக நன்மையால் அல்லது வெலப்படா' துள்ளம்
வேக மத்தமா அங்குசத் தலால்வெலப் படுமோ
ஏக போதத்தை அறிதல்நல் லவருடன் எய்தல்
சோக வாதனே விடலுயிர் தோன்றுரு தொடுக்கல்"

"உரைசெய்நால் வகையு நெஞ்சை ஒடுக்குமூ கங்க ளாகும்
புரையிலா இவற்றுக் குள்ளம் ஒடுங்குதல் புயன்ம ழைக்குத்
தரையுறு தூளி போலாம் சாற்றுமூ கங்க ளன்றி
விரைவினெஞ் சடர்ப்பார் தீபம் விட்டிருள் இருளாற் றீர்ப்பார்."

பிரயாசமின்றி, என்பதற்கு உதாரணம். சீவன்முக்தி விவேகம்,

"பிராரப்த கர்மம் எப்படித்தத்துவ ஞானத்தைவிடப் பிரபலமோ அப்படிப் பிராரப்த கர்மத்தை விட யோகஅப்பியாச முயற்சி பிரபலமாம். அவ்வாருகவே யோகிகளாகிய உத்தாலகர், வீதக்வ்வியர் முதலியோருக்குச்சுவேச்சையாகத் தேகத்தியாகம்

பொருந்துகின்றது. அற்பாயுளுடைய நம்மனோருக்கு அத்தன்மைய யோகம் சம்பவியாவிடினும், காமாதி வடிவ சித்த நிரோத மாத்திரமான யோகமுயற்சியில் பிரயாஸம் யாதுளது? யாதொன்றுமில்லை. சாஸ்திரீயமான பிரயத்தினத்திற்கு (முயற்சிக்கு)ப் பிரபலத்தன்மை அங்கீகரியாவிடின், அப்போது வைத்திய சாஸ்திரம் முதல் மோக்ஷசாஸ்திர பரியந்தமான எல்லாவற்றிற்கும் அனர்த்தத்தன்மைப் பிரசங்கம் வருகின்றது. ஒரு காலத்தில் முயற்சி பயன் கொடாததுகண்டு முயற்சி முழுவதும் துற்பலமென்று சொல்லக்கூடாது. அன்றியும் வாசிட்டத்தில் முயற்சியே பிரபலமென்று வெகுவாக வசிட்டரால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே முயற்சியே பிரபலமென்று சித்திக்கின்றது."

மிகுந்த சுலபத்தில், என்பதற்கு உதாரணம். வாசிட்டம்,

"சாக்ஷியனுசந்தானம் மிகின்,
அலர்க சக்குமுன் இமைக்குமுன் அகங்கரம் அகற்றுதல் எளிதாகும்
பலவு ரைப்பதென் னேகமாய் அனந்தமாய்ப் பரமசித் தேயாகிக்
குலவு சுத்தமாய் விண்ணிலும் நுண்ணிதாம் குறைவிலாப் பொருணிற்கும்
சலன மற்றதைப் பாவனை செய்துப சாந்தனாய் இடர் தீர்வாய்."

திருஷ்டபலமாக, என்பதற்கு உதாரணம். பஞ்சதசி. திருப்திதீபம், சுலோகம் 114.

"அந்யதேதி விஜாநீஹி த்ருஷ்டார்த்தத்வேந புக்திவத்."

(இதன் பொருள்) தத்துவ பாவனை வடிவ நிதித்தியாசனம், போஜனமானது பசித்துன்ப நிவிர்த்திவடிவ திருஷ்ட (பிரத்யக்ஷ) பலமுடையதாயிருப்பது போல விபரீதபாவனு

துக்க நிவிர்த்திவடிவ திருஷ்ட (பிரத்யக்ஷ) பலமுடையதா யிருத்தலால் நியமம் இன்றிச் செய்யத்தக்கதாம்.

என்பன முதலியவையாம்.

தன்து ஆன்ம ரூபமான பிரம்மத்தை யடைந்து சர்வ துக்கநிவிர்த்தி பரமானந்தப் பிராப்தியை யடைதல் * முமுட்சுக்களாகிய நிஷ்காம அதிகாரிகட்கு பிரயாசை யின்றியதாம். தேகாதிகளில் அகந்தை மமதைருப அபிமானமுடைய சகாம புருஷர்களாகிய அநதிகாரிகளுக்கு மிகுந்த பிரயாசை யுடையதாம்.

இதற்கு உதாரணம். பகவத்கீதை. (ஸ்ரீபொன்னம்பல சுவாமிகள் உரை) 12 ஆம் அத்தியாயம் 4 ஆம் கவி "காரணம் இறந்தொன்றிற்கும்" என்பதன் விரிவுரைப்பகுதி, "முன்னே ஒன்பதாம் அத்தியாயத்தின் மூன்ருவது கவி "அழிவொன்றிலது" என்பதன் உரையில் அக்ஷயபலமுடையதும் சுதர்மத்தின் பயனுகப் பொருந்தியதுமான ஆன்ம ஞானம், அரிதன்றியது = குருவின் கிருபையினுல் அடையாநிற்கும் விசாரத்தைச் சககாரியாக வுடைத்தாகுந் தத்துவமசியாதி மகாவாக்கியங்களால் ஆயாசமில்லாமலே சம்பாதிக்கத் தக்கது; என்று கூறி; இங்கே, காரண மிறந்தொன்றிற்குங் காட்சியிற்

---

* நான் பந்தத்தை யடைந்திருக்கின்றேன் மேலாகிய மோக்ஷ பதத்தை இனியடைய வேண்டும், என்று நிச்சயமுடையவன் எவனே அவன் முமுட்சுவாம். அவனுக்கு முக்தி வாஞ்சை யுண்டாயிருத்தலின் அதற்குப் பூர்வம் இந்திரியங்கள் விடயங்களில் நின்றும் அவசியம் உபரதியடைந்திருக்கும். இருக்கவே இகபரபோக வைராக்கியம் இன்றியமையாது அடைந்திருக்கும். ஆகவே நித்தியம் இன்னது அநித்தியம் இன்னது என்னும் பகுப்பாகிய விவேகமும் உண்டாகியிருக்கும், எங்ஙனமெனின் பூர்வ சாதனங்கள் உளவாகிய பின்னரே உத்தரசாதனங்கள் உளவாதல் நியமமாதலின் என்றறிக. ஆகவே முமுட்சுவென்பவன் நான்கு சாதன முடையவனும்.

படாததொன்றைச் சேர்பவர் வருத்தம் வேறு செப்பிடல் ஆவ தன்று = தனக்கு ஒரு காரணமுமில்லாமல் அந்தரிந்திரிய பகிரிந்திரியங்களுள் ஓர் இந்திரியத்திற்கும் தனதறிவில் விஷயமாக அகப்படாததான நிர் விசேஷ அட்சர தத்துவத்தை (மாயையாதி விசேஷணங்களோடு கூடாத நாசமற்ற பிரம தத்துவத்தை) அடைபவருடைய கிலேசமானது வேறொரு கிலேசங்களோடு சேர்த்துச் சொல்லலாவதன்று, பின்னையோ அதிகதர கிலேசமாம் என்று கூறினது, முன்னொடுபின் விரோத மாகின்றதே எனின்? முன்னே, அரிதன்று என்றது, விவேகாதி சர்வ சாதன சம்பன்னரான நிஷ்காம அதிகாரிக்கு. இங்கே அதிக தர கிலேசம் என்றது தேகாதிகளில் அகந்தை மமதை ரூப அபிமானமுடைய சகாம புருஷர்க்கு; ஆதலால் முன்னொடு பின் விரோதமின்மை யறிக."

13- ஆம் அத்தியாயம். 15 ஆம் கவிப்பகுதி.

"அருவமாய் அதிதூரமாய தணித்துமாய தனைத்துமாய்."

(இதன் பொருள்) ஞேயப் பிரமமானது உருவமில்லா ததாய், விவேக வைராக்கியாதி சாதனமின்றிய புருஷர்க்கு ஆயிரங்கோடி வருஷங்களாலும் அடையப்படாமையின், அப்பகிர்முக புருஷர்க்கு இலக்ஷங்கோடி யோஜனை மார்க்க முடைய தேசம்போல அத்தியந்தம் அதாவது மிகவும் தூரமாகியது. விவேக வைராக்கியாதி சாதனங்கள் நிறைந்த புருஷர்க்கு எல்லாந்தானுய்த் தமது ஆன்ம ரூபமாகலின், அத்தியந்தம் அதாவது மிகவும் சமீபமுமாகியது.

ஞானவாசிட்டம், திதிப்பிரகரணம். கசன்கதை,

"ஊகமின் மூகர்க் கெல்லாம் ஊழிவெங் கடலாம் சென்மம்
மோகமில் ஊகத் தோர்க்கு முன்னுறு கோவின் தாளாம்
சோகமில் ஞானி நெஞ்சில் தொடர்ந்தசிற் றின்பம் பற்று"

(இதன் பொருள்) யுக்தியை வெகுதூரத்தில் விடுத்த மூடர் யாவருக்கும் சம்சாரம் மகாப்பிரளய சமுத்திரமாம்;

குதர்க்கமற்ற யுக்தியை அதாவது சந்தேக விபரீதமற ஆன்மாவை யறிவதாகிய யுக்தியையுடைய அறிஞர்க்கோ, எதிரில் அற்பமாய்த்தோற்றும் சம்சாரம் பசுவின் பாதப்பள்ளத்திலுள்ள தண்ணீரம்; சோகமயமான சகத்திரயமும் உதயமேயாகாத தத்துவஞானியுடைய மனதில் மற்றையர் யாவரும் பின்பற்றிய எந்தச்சகத்தின் வடிவங்களும் மயக்கமாட்டாவாம்; (ஆதலால் மயங்கியவர்கள் செய்யும் மாயா நடனம் ஆன்மஞானி நடிக்காமல் மற்றவர் நடிக்கும் மாயா நடனங் கண்டு நிச்சலனுயிருப்பன்) என்பன முதலியவையாக.

இவ்வாறு முமுட்சுக்கள் மகாவாக்கியார்த்த சிரவணஞ் செய்து, விசாரஞ்செய்து, அனுபூதியடைந்து காம மரணாதி சர்வதுக்க நிவிர்த்தி பரமானந்தப் பிராப்திவடிவ மோக்ஷானந்தம் அடைவார்களாக.

[இதுவரையில் அனுபூதியடையும் கிரமம் கூறப்பட்டது. இனி அனுபூதிக் கிரமத்தைக் குறித்த ஆன்ரோரின் அமிர்தமொழிகள் கூறப்படுகின்றன.]

ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதாச்சார்ய சுவாமிகள்,

விவேகசூடாமணி.

[ஆன்மாவாகிய தன்னையறியாதவன் தன்னைக்கொன்றவனுவன் என்று கூறுகின்ருர்]

எத்திற ஏது வாலோ எய்தியும் மநுடத் தேகம்
அத்திலும் ஆர ணார்த்தம் அறிவதற் கேது வாக
ஒத்தஆண் மையைய டைந்தும் உண்மையாம் முத்தி சேர
எத்தனஞ் செய்யா மூடன் என்றும்ஆன் மாவைக்
கொன்ரேன்.

அத்வைதானுபூதி.

கற்பிதமான இவ்விரஜ்ஜு சர்ப்பம் இரஜ்ஜுவின் சத்தையினுல் சத்தியம்போல் தோற்றுகிறது. அதுபோலக்கற்பிதமான இந்த ஜகத்து சுவாத்ம சத்தையினுல் சத்தியம்போல் விளங்குகிறது.

கற்பிதமான பாம்பின்மையால் இரஜ்ஜுவே மிஞ்சுகிறது. அதுபோலக் கற்பிதமான ஜகத்தின்மையால் எப்போதும் ஆத்மாவே மிஞ்சுகிறது.

ஸ்தாணு (தூண்) அறியப்பட்டபோது அதன் சத்தையினால் சத்தியம்போல் தோற்றிய திருடன் ஏது? திருடனில்லாததாகவே பயம் ஏது? இவ்வாத்மா அறியப்பட்டபோது இதன் சத்தையினால் சத்தியம்போல் தோற்றிய உலகம் ஏது? உலகமில்லாதபோது பயம் ஏது?

பஞ்சதசி திருப்தி தீபம்.

[திருப்தி தீபமானது பிருகதாரண்யக சுருதியின் வியாக்கியானவடிவமாதலால் அதன் மூலமாயுள்ள வியாக்கியானிக்கத் தகுந்த சுருதியை முதலிற் படிக்கின்றார்]

இந்தப்புருடன்றானெனவேதன்னை யுணர்ந்தால்
எந்தப்பொருள் இச்சித்தெவன் இன்புக்குடல் வேவாம்.

(இதன் பொருள்) இந்தப் பிரத்யக்கு வடிவபுருஷனே † யான் என்று (சந்தேகவிபரீதமற) ஆன்மாவையறிந்தால் எந்த வஸ்துவை விரும்பி எவனுடைய காமத்தின் பொருட்டு சரீரத்தைப் பின்பற்றித் தாபப்படுவன்.

ஞாலம் மித்தையெனும் ஞானம் உண்மையின்
நயப்ப தோடிலை நயப்பவன்
சால மாயினவை தாபம் என்பது
சமிக்கும் எண்ணெயறு தீபம் நேர்.

(இதன் பொருள்) (சந்தேகவிபரீதமற ஆன்மாவை யறிந்தவனுக்கு) பிரபஞ்சம் பொய் என்னும் புத்தியிருத்தலினால் காமியமாகிய வஸ்துவும் காமுகனாகிய போக்தாவும் இல்லையாம். [காமியத்தையும் காமுகனையும் நிஷேதிப்பதினால் என்னை

† யான் அதாவது நான் என்னும் அகங்காரம் மூன்றுவிதமாதல் வாசிட்டம். திதிப்பிரகரணம். பீமபாசதிடர் கதை. கவி 11, 12, 13, 14, 15-ல் காண்க. பஞ்சதசி திருப்தி தீபத்திலும் காண்க.

யெனிற் கூறுகின்றார்] இச்சையின் விஷயமும், இச்சிப்பவனும் அத்தியந்தம் நாசமாயின் (இல்லா முயற் கொம்பிற்போல) இச்சை யில்லாமற் போதலால் இச்சையாகிய காரணத்தா லுண்டாகும் சந்தாபமும் அதாவது துக்கமும் காரணமின்மை யால் எண்ணெயில்லாத விளக்குப்போல அழிந்துபோகும்.

இவனுடைக் கேடுதுயில் முதலவற் றேகரியின்
இனிதனுப விக்க லாமே
அவமுறும் போதுதன தியல்பிதென் றேயுடன்
உடன்பகுத் தறிகு வானால்
எவமறக் கூறதுசெய் தழிவினைத் தேறியபின்
எவளவும் போகம் நயவான்
புவனியின் மூர்ச்சையது புகிகிடப் பானொருநற்
புதுமணம் நயப்பன் எவனே.

[சகத்தின் விநாசம் அனுபவிக்கப் படுதல்போல சிதா பாசனது விநாசமும் அனுபவிக்கப் படுதலால் சிதாபாசன் மித்தையாம் எனக்கூறுகின்றார்] (பொருள்) விஞ்ஞான மய சத்தவாச்சியனை இச்சிதாபாசனுடைய விலயம் சுழுத்தி யாதிகளில் சாக்ஷியினால் நன்றாய் அனுபவிக்கப்படுகிறது. [மித்தியாத்துவ மிருக்குக அதனாலென்னை யெனிற் கூறு கின்றார்] கூடஸ்தனினின்றும் வேறுபிரிக்கப்பட்ட சிதாபாசன் மித்தையாக அறியப்பட்டபோது தனது சொரூபம் மித்தையா மென்று அடிக்கடி கூடஸ்தனினின்றும் பிரித்து உணருவான். [பிரித்து அறிவதனாற்றானென்னை யெனிற் கூறுகின்றார்.] குற்றமின்றிக் கூடஸ்தனினின்றும் வேறுபிரித்துத் தனது விநாசத்தை நிச்சயித்தபின்னர் கொஞ்சமும் போகத்தை விரும்பான். [தனது விநாச நிச்சயகாலத்தில் போகேச்சை யினின்மையில் திருஷ்டாந்தங் கூறுகின்றார்.] மூர்ச்சை யடைந்து பூமியில் சயனித்திருக்கும் எப்புருஷன்தான், ஒப் பற்ற நல்ல புதிய விவாகத்தை யிச்சிப்பான்; ஒருவனும் இச்சி யான். (மேலும் முன்போன்று அதாவது அஞ்ஞான காலத்திற்

போன்று நான் போக்தாவென்று வியவகரிப்பதும் நீங்கும். இவ்வாறு அசங்க ஆன்மா போக்தா அன்றென்று நீங்குவதால் சரீரங்களைப் பற்றிய சந்தாபம் (துக்கம்) உண்டாவதின்றாம்.)

பூதவிவேகம்.

51 ஆம் கவி "அவனியில்" என்பது முதல் 55 ஆம் கவி "ஒன்றெனும்" என்பது வரை கூறியுள்ளதின் பொருள். [இப்போது பௌதிகமான பிரமாண்டாதிகளினின்றும் சத்தையை வேருக்கும் பொருட்டு அது இருக்கும் விதத்தைக் காண்பிக்கின்றார்.] பிரமாண்டமானது பிருதிவியைப் பார்க்கிலும் பத்துமடங்கு குறைந்து அவ்விடத்து அதாவது பிருதிவியின் மத்தியில் பொருந்தியிருக்கும். [பிரமாண்டத்தின் உள்ளிருக்கும் பதார்த்தங்களைக் கூறுகின்றார்.] அப்பிரமாண்டத்தின் மத்தியில் பதினான்கு உலகங்களும் பொருந்தியிருக்கும். இப்பதினான்கு உலகங்களில் பிராணிகளின் தேகங்கள் யோக்கியப்படி பொருந்தி யிருக்கின்றன. [அவைகளின் சத்தையைப் பிரிப்பதின் பயனைக் கூறுகின்றார்.] இப்பிரமாண்டாதிகளில் அனுகதமாய் முதலில் தோற்றுவதாயுள்ள சத்தாகிய இருப்பை வேறு பிரிக்கின் ஏனைப் பிரமாண்டாதிகளனைத்தும் மித்தையாகத் தோற்றும். பிரமாண்டாதிகள் இந்த அத்வைதப் பிரமத்தில் (சுத்தியில் இரசதம்போலத்) தோற்றினும் இந்த அத்வைதப்பிரமத்தில் என்ன குறைவு வந்து பொருந்தும். ஒன்றுமில்லை என்றபடி. இப்படிமித்தையாகத் தோற்றவே சத்வஸ்து ஒன்றேயாம் என்னும் அத்வைத புத்தியுண்டாம். அத்வைத புத்தியுண்டாகவே ஜீவன்முக்தியும், இனிவரும் பிறப்பின்றியதான விதேக முக்தியும் உண்டாம். இப்படிக் கீதையில் பகவானால் அர்ச்சுனா! இந்த அத்வைதப் பிரமநிஷ்டையினை நீ சேர்ந்து பிராந்தி நீங்கி முக்தனாவாய், அந்திய காலத்திலும் பிரமத்தில் திதியடைந்து பிரமபதத்தை யடைவாய் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

[ஞானியினது அந்தியகால சத்தத்தின் இரண்டு பொருள்கள், அதாவது முற்கூறிய கீதாவாக்கியத்தில் அந்திய காலம் என்று கூறியதற்கு இரண்டு பொருள்கள் கூறுகின்றார்.]

சத்து வடிவமாகிய அத்வைதத்திலும் மித்தியா வடிவமாகிய துவைதத்திலும் உள்ள அந்நியோந்நியாத்தியாசமாகிய

14636

ஐக்கியத்தின் ஞானமாகிய பிராந்தி எதுவோ அதன் அந்திய (முடிவு) காலமாவது அந்தச் சத்தாகிய அத்வைதத்தையும் மித்தையாகிய துவைதத்தையும் கிரமமாய்ச் சத்தியமாகவும் மித்தையாகவும் பேதமாயறிவதேயாம்; மற்றவர்த்தமான தேகம் விழுதலன்று.

அல்லது லோகப் பிரசித்தமாகத் தேகத்தினின்றும் பிராணப் பிரதானமாகிய இலிங்கம் பிரிவதே அந்திய காலமாயிருக்குக. அந்தத் தேகத்தினின்றும் பிராணன் பிரியுங்காலத்திலும் முன்நீங்கிய பிராந்தியானது மறுபடியும் வருதலில்லை. என்பதாம்.

ஞானவாசிட்டம்; நிர்வாணப் பிரக்ரணம் சிகித்துவசன் கதை,

[ஆன்ம சொரூபத்தின் மறதியால் அகங்காராதிப் பிரபஞ்சங்கள் அனைத்தும் உற்பத்தியாகின்றன, எனக் கூறுகின்றார்.]

"இந்தவறி வெத்தால்" என்னுங்கவியின் பொருள். இந்த அறிவு எந்த ஏதுவினால் மனோபுத்தியாதி ரூபமாக விவர்த்தமாயிற்று என்று இதனை இப்போது யான் விசாரிக்குங்கால் வேறேதுமில்லை அளவறு காலத்தினாலே தெரிய வேண்டியதைத் தெரிந்துகொண்டேன். ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்! சடப் பொருள்களின் முதன்மையாகத் தோற்றும் சைதன்னியத்தின் விஸ்தாரத்தைப் பரியந்தமாகவுடைய இந்த அகங்காரம், புத்தி, மனம், இந்திரியம் முதலிய அனைத்தும் உண்மையாகப் பொய்யேயாயினும் ஆன்மாவின் சொரூப நிட்டை வடிவ சிந்தனையின்மையே வடிவமான பிரமாதத்தால் உண்டாயினவாம்; ஆன்ம சொரூபத்தைச் சிந்தனை செய்தால் அனைத்தும் அத்தியந்தம் மித்தையேயாம். சித்தின் அநவதானமே சித்துநாநாரூபமாக விவர்த்த மாதற்கேது என்பது பொருள்.

[இவ்வாறே விவேக சூடாமணி கூறுவது வருமாறு]

சொரூபநிட் டையையோர் காலுஞ் சொற்பமும் தவிர
வொண்ணா
தரணியில் அந்த நிட்டை தவிர்தலே காலன் என்று
பிரியனே பகவா னான பிரமபுத் திரச்சு சாதன்
பரசனச் சுசாதீ யத்திற் பலவிதம் பகர்ந்தானன்றே.

ஆதலாற் சொருப நிட்டை யன்றியுந் தவிர்தல் ஞானிக்
கேதமாம் அனர்த்த மாகும் ஏதெனிற் றவிர்த லாலே
சாதமாம் மோகம் அத்தாற் சனித்திடும் அகந்தை யத்தாற்
கோததாம் பந்த முண்டாம் கூடிடும் அவற்றாற் றுன்பம்.

[இவ்வாறே ஒழிவிலொடுக்கம் கூறுவது வருமாறு]

ஒழிவிலொடுக்கம்; யோகக் கழற்றி.

மணிப்பாம் பிருளின் மறைந்திருக்கத் தேடும்
கணக்காந்தற் போதத்தைக் காட்டி—உணர்த்துகினும்
நீரிற் கிணறும் நிழலுயுத்த மும்போலாம்
ஆரித்தை நீக்கியிருப் பார்.

(இ-ள்) சென்னியின்மீது மணியையுடைய பாம்பு தான் இருளிடத்து மறைந்திருப்ப இருளைத்தேடும் முறைமைபோலாகும், நீ உன் போதத்தை முன்னிட்டு அருளிடத்து மறைந்திருப்ப அருளைத் தேடும் முறைமை என்று போதஞ்சீவிப்பதைக் காட்டி, அருளையும், உன்னைவிட்டு நீங்காத பரிபூரணம் என்று அறிவிப்பினும் தெளிந்துகொள்ளாது; பிரளயமாய்க் காத்துநின்ற சுத்தசலத்தில் கிணறுதொட்டு நீர் தேடும் ஒருவனைப்போலும், தனது நிழலை எதிராய்க் கருதி அதனோடு உயுத்தஞ் செய்யும் ஒருவனைப்போலும், பின்னரும் உன்போதஞ் சீவியாநிற்கும் ஆகலின், இப்போதத்தை நீக்கிச் சிவமாயிருப்பார் யாவர். எ-று.

சென்னியின்மீது மணிச்சுடரை உடைய பாம்பு இருளைத் தேடுந்தோறும் அவ்விருள் நீங்குவது அன்றி நில்லாது; அதுபோல, தற்போதத்தை முன்னிட்டு அருளைத் தேடுந்தோறும் இவ்வருள் நீங்குவது அன்றி நில்லாது என்பதும், அப்பாம்பு சென்னிமணியைப் புரைவழிக்கொணர்ந்து வாய்க்குள் அடக்கின், இருள்தேடவேண்டுவது இன்று, அதுபோல், முன்னிட்டபோதத்தைப் பின்னிட்டால் அருள்தேடவேண்டுவது இன்று. என்பதும், அவ்விருள்நிறைந்தாற்போல் இவ்வருள் நிறைந்திருப்பது என்பதும், நீர் வெள்ளமாயிருக்கவும் அந்நீரில் கிணறுதொட்டு நீர் சம்பாதிக்கத் தொடங்கினவனைப் போல், அருள் எங்கும் பிரிவற்ற பூரணமாயிருக்கவும், அவ்வருளுள் தேடி அருளைச் சம்பாதிக்கத் தொடங்கினேன் என்பதும், தன் தேக அசைவால் நிழல் அசைவது என்று

அறியாது அதற்கு ஓர் அசைவு வேறுளது என்று கருதி அதனோடு உயுத்தஞ் செய்வானைப்போல், தன்போத அசைவால் கருவிகள் அசைவது என்று அறியாது அதற்கு ஓர் அசைவு வேறுளது என்று கருதி அவற்றை அடக்கத் தொடங்கினேன் என்பதும், இவ்வுவமைக் குறிப்புகளாற் காண்க.

இங்ஙனம் எழும்போதும் ஒழிப்பார் அரியர் ஆகலின், "ஆரித்தை நீக்கியிருப்பார்" என்றார்.

"மணிப்பாம்பிருளை" என்பது தற்போதத்தை முன்னிட்டு அருளை நாடுதற்கு உவமை; "நீரிற் கிணறு" என்பது அருளை ஏகதேசமாக நாடுதற்கு உவமை; "நிழலுயுத்தம்" என்பது தன்னை அருளுக்கு ஊணாகக் கொடுத்து நிற்கவே கருவிகள் ஒழியும் என்று அறியாது, தற்போதத்தால் அவற்றை அடக்கத்தொடங்குவதற்கு உவமை எனக்கொள்க.

[மாயாப் பிரதீதித் திரயம்] வேதாந்த சூடாமணி.
மாயை படும் இயல்பு கூறில்,

விண்ணின்மல ரெனத்துச்ச மேயெனவும் இப்பிவரு
வெள்ளி போல
எண்ணுமநிர் வாச்சியமாம் எனவுமுயிர் போல்நித்தம்
எனவும் நிற்கும்.

(இ-ள்) அந்த மாயையானது சுருதி சம்பந்த ஞானத்தால் ஆகாயத்தாமரை மலரைப்போலத் துச்சத்துவரூப அசத்தென்றும். யுகதி சம்பந்த ஞானத்தால் சிளிஞ்சிலில் தோன்றும் வெள்ளியைப்போல ஆராய்ந்தறியத்தக்க அநிர்வாச்சியம் என்றும். உலகசம்பந்த ஞானத்தால் ஆத்மாவைப்போல நித்தியம் என்றும் சொல்லப்பட்டு இருப்பதாம்.

ஆன்ம ஞானத்தால் அகங்காரக் கிரந்தி நீங்குதல் வாயிலாகக் காம மரணாதி சர்வதுக்க நிவிர்த்தி பரமானந்தப் பிராப்தி யுண்டாம்; என்னும் விஷயம், மடாலய வெளியீடு, 3. "காரண அகங்காரக் கிரந்தி நீக்கத்தால் காரிய காம மரண நீக்கம்" என்னும் நூலிற் காண்க.

மூன்றாவது அநுபூதிப் பிரகரணம் முடிந்தது.

மகாவாக்கிய விசாரம் முடிந்தது.

ஓம் தத் ஸத்.